

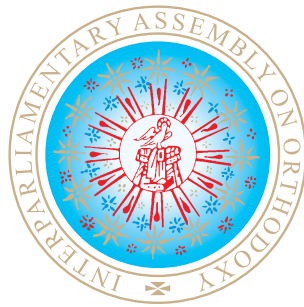
Διακήρυξη των μελών - Ιδρυτική πράξη
Κανονισμός λειτουργίας

Manifesto of the participants - Founding act
Regulation of function

Заявление участников - Учредительный акт
Регламент

Manifiesto de los participantes - Acta fundacional
Reglamento Sobre Las Funciones

بيان الأعضاء - النظام التأسيسي
لائحة العمل

Διακήρυξη των μελών - Ιδρυτική πράξη
Κανονισμός λειτουργίας

Manifiesto of the participants - Founding act
Regulation of function

Заявление участников - Учредительный акт
Регламент

Manifiesto de los participantes - Acta fundacional
Reglamento Sobre Las Funciones

بيان الأعضاء - النظام التأسيسي
لائحة العمل

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στα επίσημα καταστατικά κείμενα της Δ.Σ.Ο που ψηφίστηκαν από την Ιδρυτική Γενική Συνέλευση αυτής:

διακηρύσσονται οι σκοποί της,
καθορίζονται τα όργανά της
και περιγράφεται ο τρόπος λειτουργίας της Οργάνωσης.

Επειδή η αρχική έκδοση των κειμένων αυτών έχει ήδη εξαντληθεί, ενώ εξάλλου η κίνησή μας εξαπλώνεται και διευρύνεται συνεχώς, κρίνεται αναγκαία η επανέκδοσή τους και μάλιστα και σε δύο επιπλέον γλώσσες (Ισπανικά και Αραβικά) πλην εκείνων οι οποίες αρχικώς χρησιμοποιήθηκαν.

Αθήνα Πάσχα του 2013

Ο Γενικός Γραμματέας

Αναστάσιος Νεράντζης
Βουλευτής
Βουλή των Ελλήνων
τ. Υπουργός

Ο Πρόεδρος της Γενικής
Συνέλευσης

Sergei Popov
Βουλευτής
Κρατική Δούμα
της Ρωσικής Ομοσπονδίας

ПРЕАМБУЛА

В официальных учредительных документах МАП, которые были приняты Учредительной Генеральной Ассамблеей:

провозглашаются ее цели,

определяются ее органы и

описывается способ функционирования Организации.

Поскольку первый тираж публикации этих текстов был исчерпан, и поскольку наше движение распространяется и постоянно расширяется, считаем необходимым переиздать и дополнительно перевести еще на два языка (испанский и арабский), кроме тех языков, на которых они изначально были изданы.

Афины, Пасха 2013

Генеральный секретарь

Анастасиос Нерантзис
Депутат Парламента
Греции,
Экс-министр

Президент Генеральной
Ассамблеи

Сергей Попов
Депутат Государственной
Думы Российской
Федерации

PREAMBLE

The official statutory texts of the Interparliamentary Assembly on Orthodoxy (I.A.O.), adopted by its founding General Assembly:

Declare its aims

Establish its organs and

Describe the regulation of the organization's function

The original publication copies have been exhausted over the years; since our organization is constantly broadening and expanding its scope of activities, it is deemed necessary to proceed to a second edition of the original texts, moreover in two additional languages (Spanish and Arabic) to the languages initially published.

Athens, Easter 2013

The Secretary General

Anastasios Nerantzis
Member of the Hellenic
Parliament
Former Minister

The President
of the General Assembly

Sergei Popov
Member of the State Duma
of the Russian Federation

PRÓLOGO

Dentro de los textos oficiales estatutarios de la A.I.O votados por la Asamblea General Fundacional que:

Declaran sus objetivos, establecen los organismos de la asamblea y describen el modo de funcionamiento de la Organización.

Debido a que la versión original de estos textos se ha agotado, a la vez que nuestro movimiento se sigue extendiendo y está en continua expansión, es necesario volver a publicar el libro y, de hecho, en dos idiomas más (español y árabe) distintos a los utilizados inicialmente.

Pascua en Atenas 2013

Secretario General
de la A.I.O.

Anastasios Neratzis
Miembro
del Parlamento Helénico
ex-Ministro

Presidente de la Asamblea
General de la I.A.O.

Sergei Popov
Miembro de la Duma Estatal
de la Federación Rusa

مقدمة

تتضمن الوثائق الرسمية للجمعية البرلمانية للأرثوذكسية ، التي أقرتها الجمعية العمومية التأسيسية ، ما يلي :

إعلان أغراض الجمعية
تحديد أجهزة الجمعية
وصف أسلوب عمل الجمعية
نظراً لنفاذ الصدور الأول لهذه الوثائق ، بينما يتوسع نشاطنا باستمرار ، تقرر ضرورة إعادة نشرها مع إضافة لغتين **(الإسبانية و العربية)** إلى اللغات التي كانت موجودة أصلاً.

أثينا ، عيد الفصح 2013

الأمين العام

أنسطاسيوس نيرانتريس
عضو
البرلمان اليوناني
وزير سابق

رئيس الجمعية العمومية

Sergei Popov
عضو
مجلس الدوما
روسيا الاتحادية

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Των μελών του συνεδρίου που έγινε στη Χαλκιδική τον Ιούνιο του 1993
με πρωτοβουλία της Βουλής των Ελλήνων και είχε ως θέμα:
«Η Ορθοδοξία στη Νέα Ευρωπαϊκή Πραγματικότητα»

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Εμείς οι συμμετέχοντες στο Συνέδριο που συγκάλεσε η Βουλή των Ελλήνων στη Χαλκιδική από τις 30 Ιουνίου έως τις 4 Ιουλίου 1993, με θέμα: «Η Ορθοδοξία στην νέα Ευρωπαϊκή πραγματικότητα», ανταλλάξαμε απόψεις επί των βασικών ζητημάτων, τα οποία αναφέρονται στην πολιτιστική, κοινωνική, ιστορική και πνευματική σημασία της θέσεως και του ρόλου στη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα των ορθοδόξων λαών, οι οποίοι αποτελούν το μισό περίπου του πληθυσμού της Ευρώπης.

Το Συνέδριο με ικανοποίηση υπογραμμίζει την πτώση των αθεϊστικών καθεστώτων, αντιθέτως προς την ανθρωπινή φύση. Οι ανωτέρω αλλαγές, ως και οι αλλαγές που συντελούνται στη Δυτική Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Συνθήκης του Μάαστριχτ, πρέπει να κατανοηθούν και να εκφραστούν με νέους και ενιαίους πολιτικούς και πολιτιστικούς όρους. Αναλύοντας δε τη νέα αυτή πραγματικότητα, πρέπει να αναζητηθούν η δυνατότητα και η προσληπτική ικανότητα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας στο να αξιοποιήσει την Ορθοδοξία ως μια άλλη πολιτιστική έκφραση. Άλλωστε, το θεσμικό πλαίσιο, επί του οποίου η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα στηρίζει την ύπαρξη της, αφήνει ευρύτατα περιθώρια ώστε να καταγραφούν ποικίλες ιστορικού, θρησκευτικού και θεολογικού χαρακτήρα πολιτιστικές εκφράσεις.

Το Συνέδριο καλεί την Ελλάδα ως το μοναδικό ορθόδοξο μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας να προωθήσει όλες τις προϋποθέσεις για την αναγνώριση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα του προοδευτικού ρόλου της Ορθοδόξου παραδόσεως στη διαμόρφωση του Ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Το Συνέδριο καλεί τη Ρωσική Ομοσπονδία, ως μοναδικό ορθόδοξο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, να υπερασπίζεται στο Συμβούλιο τα κοινά συμφέροντα των ορθοδόξων λαών και να μην επιτρέπει διακρίσεις εις βάρος τους. Το Συνέδριο καλεί, επίσης, όλες τις χώρες - μέλη του Συνεδρίου να εναντιωθούν στην υπάρχουσα παραπληροφόρηση κατά την αναφορά του ρόλου των ορθοδόξων λαών στις περιοχές των συγκρούσεων.

Το Συνέδριο ενθαρρύνει την ομόθυμη συμβολή των ορθοδόξων λαών στο σχεδιασμό των μελλοντικών εξελίξεων στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη.

Επιπλέον, πρέπει να αξιολογήσει το ρόλο της Ορθοδοξίας στο σύγχρονο Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, υπερβαίνοντας τις οποιεσδήποτε ομολογιακές ή εθνοφυλετικές αντιθέσεις και αξιοποιώντας όλα εκείνα τα στοιχεία της κοινής πνευματικής κληρονομιάς, τα οποία συνθέτουν τη διαχρονική ταυτότητα και το σύγχρονο προβληματισμό της.

Το Συνέδριο καλεί τους Ορθοδόξους λαούς να αξιοποιήσουν την ικανότητα της Ορθοδοξίας να υπερβαίνει τις όποιες τάσεις εθνικισμού ή αυταρέσκειας και δια της ενότητας της και της οικουμενικότητας της να τονίσει την ιδιαίτερη ταυτότητα της, της Βαλκανικής και της Ανατολικής Ευρώπης, στον πλουραλισμό του κοινού ευρωπαϊκού οίκου και να αναζητήσει τρόπους με τους οποίους θα συμβάλει στην οικοδόμηση και εδραίωση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στη νέα Ευρώπη. Ακόμη αισθάνεται το χρέος να προω-

θήσει τρόπους συνεργασίας όλων των πολιτικών και θρησκευτικών παραγόντων και αποτελεσματικά μέσα προστασίας, όπου αυτά απαιτούνται για τις θρησκευτικές μειονότητες, είτε ανήκουν σε παραδοσιακές Ορθόδοξες χώρες, είτε αλλού.

Το Συνέδριο, θεωρεί απαράδεκτες τις προσπάθειες αλλαγής του θρησκευτικού και πολιτιστικού χάρτη της Ευρώπης δια μέσου του προσπλυτισμού και της υποθάλψεως θρησκευτικών ανταγωνισμών.

Το Συνέδριο με βάση την Ορθόδοξη παράδοση για την υπέροχη αξία του ανθρώπινου προσώπου, προτείνει την διεύρυνση της συμβολής της Ορθοδοξίας στην αναζήτηση λύσεων πάνω στα προβλήματα τα οποία απασχολούν το σύγχρονο Ευρωπαϊκό πολίτη (οικολογικό, κοινωνικό, ψυχικές αρρώστιες, ιδιαιτερότητες, ρατσισμός κ.λπ.).

Υπογράμμισε, επίσης, τη δυνατότητα που έχει η Ορθοδοξία, αποτελούσα την καλύτερη ενωτική δύναμη στα Ανατολικά της Ευρώπης, να λειτουργήσει ως γέφυρα της Ευρώπης με τους άλλους πολιτισμούς, ιδιαίτερα της Ασίας, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην εμπέδωση της ειρήνης. Το Συνέδριο εκφράζει την αλληλεγγύη του προς τους διωκόμενους και πάσχοντες Ορθοδόξους και λοιπούς Χριστιανικούς λαούς.

Το Συνέδριο διερεύνησε την ανάγκη μιας συνεχούς επαφής του πολιτικού κόσμου, των Κυβερνήσεων, των Κοινοβουλίων, των Εκκλησιών τους, των πνευματικών ιδρυμάτων και προσωπικοτήτων των χωρών, στις οποίες διαβιούν Ορθόδοξοι πληθυσμοί, καθώς επίσης και άλλων οργανωτικών μορφών συνεργασίας των Ορθοδόξων λαών.

Οι συμμετέχοντες σε αυτό το κοινοβουλευτικό forum εκφράζουν τη βούληση να συναντηθούν τον Σεπτέμβριο στην Αθήνα υπό την αιγίδα του Ελληνικού Κοινοβουλίου για την οργάνωση της ιδρυτικής Συνελεύσεως και την ίδρυση Διακοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Τέλος, οι συμμετέχοντες στο Συνέδριο εξαίρουν την όλη προσπάθεια του Ελληνικού Κοινοβουλίου και της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Θρησκευμάτων και Ορθοδοξίας για την οργάνωση και διεξαγωγή του Συνεδρίου.

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Ψηφίστηκε από τα μέλη της ΕΔΣΟ στην πρώτη Γενική Συνέλευση που έλαβε χώρα στην Αθήνα το Νοέμβριο του 1994

**ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Άρθρο 1

Οι Ορθόδοξοι Βουλευτές εκπρόσωποι των Ευρωπαϊκών κρατών αποφασίζουν την ίδρυση «Ευρωπαϊκής Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας».

Άρθρο 2

α. Η Ευρωπαϊκή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση της Ορθοδοξίας αποτελείται από Κοινοβουλευτικές Αντιπροσωπείες, μέλη των οποίων είναι Ορθόδοξοι Βουλευτές.

β. Η συμμετοχή των Ορθοδόξων Βουλευτών στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση αποφασίζεται κατά τον Κανονισμό κάθε Κοινοβουλίου, είτε από την Ολομέλεια του Κοινοβουλίου είτε από τα Προεδρεία τους. Σε περίπτωση μη ορισμού Βουλευτών Αντιπροσώπων από το Κοινοβούλιο τους, η ομάδα Ορθοδόξων Βουλευτών της χώρας αυτής μπορεί να ορίσει και να αποστείλει τους εκπροσώπους της.

γ. Σε όσες χώρες υφίσταται οργανωμένη και διοικητικά αυτοδύναμη τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία και δεν υπάρχει στο Κοινοβούλιο τους Ορθόδοξος Βουλευτής, μπορεί να ζητηθεί η αποστολή παρατηρητών από τα Κοινοβούλια των χωρών αυτών.

δ. Η εκπροσώπηση κάθε Κοινοβουλίου δύναται να φθάσει μέχρι τα πέντε μέλη. Όπου λειτουργούν δύο Κοινοβουλευτικά Χώματα, η εκπροσώπηση καθορίζεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου β) του παρόντος άρθρου και σύμφωνα προς τις ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις της χώρας.

Άρθρο 3

Οι σκοποί της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης διακηρύχθηκαν στο Συνέδριο της Χαλκιδικής της 3ης Ιουλίου 1993 που οργάνωσε η Βουλή των Ελλήνων και είναι οι ακόλουθοι:

α. Η καταγραφή και αξιολόγηση των συντελούμενων αλλαγών στην Ευρώπη.

β. Η ανάδειξη του ρόλου της Ορθοδοξίας, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως σημαντικής και αναγκαίας πολιτικής, πολιτιστικής και πνευματικής έκφρασης για τη διαμόρφωση της νέας Ευρωπαϊκής πραγματικότητας.

γ. Η συμβολή του οικουμενικού και ενωτικού πνεύματος της Ορθοδοξίας τόσο για την υπέρβαση των ακραίων εθνικιστικών, ομολογιακών και θρησκευτικών αντιθέσεων, όσο και για την εξεύρεση αποτελεσματικών μέσων προστασίας των εθνικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων.

δ. Η συνεργασία με τους διεθνείς οργανισμούς τόσο για τον σεβασμό του πολιτιστικού και θρησκευτικού χάρτη της Ευρώπης και την προστασία από κάθε προσπλυτισμό, όσο και για την αποτροπή φαινομένων ομολογιακού ή θρησκευτικού ανταγωνισμού ή δραστηριοτήτων, προσβολής της κοινωνικής ή πολιτικής ηθικής, τα οποία προκαλούν την θρησκευτική μισαλλοδοξία και το εθνοφυλετικό φανατισμό στην Ευρώπη.

ε. Η υποστήριξη του ρόλου του Ορθόδοξου πολιτισμού ως ενωτικής δυνάμεως στην Ανατολική Ευρώπη και ως γέφυρας της Ευρώπης για τις σχέσεις της με τους άλλους πολιτισμούς.

στ. Η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της θρησκευτικής ελευθερίας τόσο των Χριστιανών, όσο και των πιστών των άλλων θρησκειών στις Ευρωπαϊκές χώρες και σε ολόκληρο τον κόσμο με παρεμβάσεις στους διεθνείς οργανισμούς και στις τοπικές κρατικές αρχές.

ζ. Η πληρέστερη αξιοποίηση του ρόλου της Ελλάδας και της Ρωσίας αντίστοιχα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για την ανάδειξη και επιβεβαίωση του σημαντικού ενωτικού ρόλου της Ορθοδοξίας.

η. Η ενθάρρυνση επαφών κοινοβουλευτικών, πολιτικών, εκκλησιαστικών, ακαδημαϊκών και πνευματικών προσωπικοτήτων ή θεσμών τόσο για την ανάπτυξη της Ορθόδοξης πολιτιστικής κληρονομιάς, όσο και για την συμβολή της στον σύγχρονο παγκόσμιο διάλογο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ειρηνική συνύπαρξη των λαών.

θ. Η πληρέστερη ενεργοποίηση της Ορθοδοξίας για την προώθηση λύσεων σε κρίσιμα προβλήματα της σύγχρονης Ευρωπαϊκής κοινωνίας και του οικολογικού περιβάλλοντος.

Άρθρο 4

Η Διακοινοβουλευτική Συνέλευση εξυπηρετεί τους αντικειμενικούς της σκοπούς με:

α. Παρεμβάσεις στους Διεθνείς Οργανισμούς και στη διεθνή κοινή γνώμη.

β. Ψηφίσματα και Παραστάσεις προς τις ενδιαφερόμενες ή εμπερίστατες Κυβερνήσεις και Εκκλησίες, Οργανώσεις, Ιδρύματα.

γ. Διακηρύξεις αρχών.

δ. Αποστολές αντιπροσωπειών της στα κρίσιμα κέντρα αποφάσεων ή επηρεασμού αποφάσεων.

ε. Διοργάνωση Κοινοβουλευτικών Συνεδρίων.

στ. Δημοσιεύσεις, τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές.

ζ. Δημιουργία συνδέσμων με παρεμφερείς διεθνείς ή τοπικές συσσωματώσεις.

Άρθρο 5

1. α. Ανώτατο όργανο της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης είναι η Ολομέλεια των Κοινοβουλευτικών Αντιπροσωπειών που συμμετέχουν σ' αυτή.

β. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται μία φορά το χρόνο, κατά μήνα Ιούνιο, σε Κράτος που αποφασίζεται από την ίδια στην εκάστοτε τελευταία συνεδρίαση της. Τις εργασίες της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης διευθύνει ο Πρόεδρος, ο οποίος εκλέγεται από την Ολομέλεια της Συνέλευσης. Ο Πρόεδρος της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης κοινοποιεί σε όλα τα μέλη σχετική πρόσκληση που περιέχει το πρόγραμμα των εργασιών και τα θέματα που θα συζητηθούν, όπως αυτά διαμορφώνονται από τη Γραμματεία.

γ. Κάθε Κοινοβουλευτική Αντιπροσωπεία διαθέτει μία ψήφο. Η Ολομέλεια βρίσκεται σε απαρτία όταν μετέχουν σε συνεδριάσεις τα 3/5 των χωρών που μετέχουν στη Συνέλευση. Οι αποφάσεις λαμβάνονται: με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών. Για την τροποποίηση του καταστατικού απαιτείται η πλει-

οψηφία των 2/3 των μελών.

δ. Η Ολομέλεια συγκαλείται εκτάκτως από τον Πρόεδρο αυτής, κατόπιν προτάσεως της Γραμματείας, μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της προτάσεως. Η πρόταση της Γραμματείας πρέπει να αναφέρει τους συγκεκριμένους λόγους της έκτακτης σύγκλησης.

2. α. Συγκροτείται Γραμματεία για την προετοιμασία των θεμάτων και την εκτέλεση των αποφάσεων της Συνέλευσης. Η Γραμματεία είναι 7μελής, τα δε μέλη της εκλέγονται από τη Συνέλευση.

β. Έδρα της Γραμματείας ορίζεται η Αθήνα. Η Γραμματεία συνέρχεται τρεις φορές το χρόνο, εκτάκτως δε όταν κριθεί αναγκαίο από τον Γραμματέα.

γ. Η θητεία των μελών της Γραμματείας, όπως και του Προέδρου της Συνέλευσης, είναι διετής.

δ. Η Ρωσία και η Ελλάδα είναι μόνιμα μέλη της Γραμματείας.

ε. Ο Γενικός Γραμματέας διευθύνει τις εργασίες της Γραμματείας, είναι μέλος της 7μελούς σύνθεσης της, ορίζεται ως τοιούτος ο εκπρόσωπος της Ελλάδος και οργανώνει τον τρόπο λειτουργίας της Γραμματείας.

στ. Η Βουλή των Ελλήνων αναλαμβάνει, διά της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Θρησκευμάτων και Ορθοδοξίας αυτής, την υποχρέωση της αναγκαίας υποστήριξης της λειτουργίας της Γραμματείας.

Άρθρο 6

Η παρούσα Ιδρυτική Πράξη, που υιοθετήθηκε την 5η Νοεμβρίου 1994 από τους συμμετέχοντες στην Ιδρυτική Σύνοδο της Ευρωπαϊκής Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας στην Αθήνα, συντάχθηκε στα Ελληνικά, Ρωσικά, Αγγλικά και Γαλλικά, έκαστο των οποίων επέχει θέση επίσημου κειμένου και υπογράφεται από τις Αντιπροσωπείες.

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, υποπαράγραφος β, δεύτερη φράση και το άρθρο 5, παράγραφος 2, υποπαράγραφος γ, έχουν περιέλθει σε αυτήν τη μορφή μετά από τροποποίηση που ψήφισε η Γενική Συνέλευση, που συνήλθε στη Σόφια το 1996.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ψηφίστηκε στην ετήσια Γενική Συνέλευση της ΕΔΣΟ που έλαβε χώρα στη Βαρσοβία τον Ιούνιο του 1998

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

1. Με βάση την Ιδρυτική Πράξη της Ευρωπαϊκής Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, όπως αυτή ψηφίσθηκε στην Ιδρυτική Γενική Συνέλευση των Αθηνών το 1993 και τροποποιήθηκε στη Γενική Συνέλευση της Σόφιας το 1996, μέλη της Συνέλευσης είναι τα παρακάτω αναφερόμενα κράτη που συμμετέχουν με κοινοβουλευτικές αντιπροσωπείες: Αλβανία, Αρμενία, Βουλγαρία, Γεωργία, Νέα Γουγκοσλαβία, Ελλάδα, Εσθονία, Καζακστάν, Κύπρος, Λετονία, Λευκορωσία, Λιθουανία, Μολδαβία, Ουκρανία, Πολωνία, Ρουμανία, Ρωσία, Σλοβακία, Τσεχία, Φιλανδία ήτοι 20 κράτη.

2. Παρατηρητές, με την έννοια του άρθρου 2 παρ. γ της Ιδρυτικής Πράξης ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο αποφάσισε η Γενική Συνέλευση, μπορεί να είναι κοινοβουλευτικές αντιπροσωπείες από άλλα ευρωπαϊκά κράτη ή και από άλλα κράτη άλλων ηπείρων, που υπάγονται πνευματικά στο Οικουμενικό και στα άλλα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία.

Τα μέλη των κοινοβουλευτικών αντιπροσωπειών των χωρών που συμμετέχουν ως παρατηρητές στη Συνέλευση έχουν μόνο δικαίωμα λόγου, δεν δύνανται να εκλέγονται στη Γραμματεία, ενώ δύνανται να εκλέγονται ως μέλη των Επιτροπών ή να συμμετέχουν σε ομάδες εργασίας.

3. Ο τρόπος ορισμού και ο αριθμός των βουλευτών που συμμετέχουν σε κάθε αντιπροσωπεία ορίζεται στο άρθρο 2 της Ιδρυτικής Πράξης. Η Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) μετά από πρόταση της Γραμματείας αποφασίζει την ενεργοποίηση της παραγράφου β του άρθρου 2 της Ιδρυτικής Πράξης της Συνέλευσης.

4. Η Γενική Συνέλευση, μετά από πρόταση της Γραμματείας, αποφασίζει την αύξηση των μελών της Ε.Δ.Σ.Ο. και των παρατηρητών.

5. Η θτεία των μελών των αντιπροσωπειών είναι όση και η βουλευτική τους θτεία στο Εθνικό Κοινοβούλιο στο οποίο ανήκουν, επαναβεβαιώνεται δε η συμμετοχή τους στην αντιπροσωπεία, από τον Πρόεδρο του Εθνικού Κοινοβουλίου στο οποίο ανήκουν, σε κάθε ετήσια Γενική Συνέλευση.

Τα μέλη των αντιπροσωπειών της Ε.Δ.Σ.Ο. πρέπει να είναι μέλη των Εθνικών τους Κοινοβουλίων. Αν κάποιος μέλος μιας αντιπροσωπείας πάψει να είναι μέλος της Εθνικής του Βουλής, παύει να είναι μέλος και της αντιπροσωπείας του, ενώ η Βουλή στην οποία ανήκει ορίζει νέο μέλος στη θέση του.

6. Σε περίπτωση που ένα μέλος αδυνατεί για οποιονδήποτε λόγο να πάρει μέρος στις εκδηλώσεις της Ε.Δ.Σ.Ο., ο Πρόεδρος της Εθνικής Βουλής δύναται

να ορίσει προσωρινό αντικαταστάτη για ορισμένη εκδήλωση ή χρονική περίοδο. Σς αυτές τις περιπτώσεις, ο αντικαταστάτης έχει όλα τα δικαιώματα του μέλους που αντικαθιστά.

ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Αυτά είναι η Ολομέλεια των Κοινοβουλευτικών Αντιπροσωπειών (Γενική Συνέλευση) και η Γραμματεία.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

1. Είναι το ανώτατο όργανο της ΕΔΣΟ κατά το άρθρ, 5 παρ. 1η της Ιδρυτικής Πράξης και αποτελείται από τις Αντιπροσωπείες όλων των κρατών-μελών της.

2. Ο τρόπος σύγκλησης της Γενικής Συνέλευσης και ο τρόπος λήψης αποφάσεων κατά τις συνεδριάσεις της καθορίζεται στο άρθρο 5 παρ. 1η της Ιδρυτικής Πράξης της ΕΔΣΟ.

3. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται μια φορά τον χρόνο κατά μήνα Ιούνιο σε πόλη που αποφασίζεται από την ίδια στην εκάστοτε τελευταία συνεδρίαση της. Οι χώρες και οι πόλεις αποφασίζονται από τη Συνέλευση μετά από πρόταση των χωρών-μελών που επιθυμούν προς την Γραμματεία και εισήγηση της προς την Γ.Σ. Η πόλη στην οποία θα συνέλθει η συνέλευση πρέπει να παρέχει την απαιτούμενη υποδομή, τα δε έξοδα της Γ.Σ. και ο τρόπος που αυτά θα καλυφθούν συμφωνούνται με την Γραμματεία, η οποία και συμμετέχει στην κάλυψη των δαπανών. Εάν κατά τη διάρκεια του έτους ανακύψουν προβλήματα που δεν καθιστούν δυνατή την πραγματοποίηση της Γ.Σ. στην πόλη που αποφασίσθηκε, τότε με πρόταση του Προέδρου της Γ.Σ. η Γραμματεία μπορεί ν> αποφασίσει την αλλαγή του τόπου και να ενημερώσει τα μέλη της Συνέλευσης γι> αυτήν την αλλαγή.

4. Την Γ.Σ. συγκαλεί ο Πρόεδρος της με πρόσκληση του που απευθύνει προς κάθε έναν πρόεδρο των εθνικών κοινοβουλίων προκειμένου να ορίσει την εκπροσώπηση του κοινοβουλίου του για την Συνέλευση. Στην πρόσκληση περιλαμβάνεται η ημερησία διάταξη της Γ.Σ. που έχει αποφασίσει η Γραμματεία και ο αριθμός των μελών που για κάθε Γ.Σ. καλούνται από κάθε κοινοβούλιο, ο οποίος είναι ο ίδιος για όλα τα κοινοβούλια, δεν δύναται όμως να υπερβαίνει τα πέντε μέλη.

5. Τα μέλη των κοινοβουλίων που συμμετέχουν στην Γ.Σ. είναι και μέλη της Συνέλευσης. Στις έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις που συγκαλούνται από τον Πρόεδρο κατόπιν απόφασης και προτάσεως της Γραμματείας, οι προσκλήσεις απευθύνονται προς τα μέλη της Συνέλευσης (φυσικά πρόσωπα) εκείνου του έτους, ενώ κοινοποίηση της πρόσκλησης αποστέλλεται και στους προέδρους των εθνικών κοινοβουλίων.

6. Η Γ.Σ. αρχίζει τη συνεδρίαση της με βάση την ημερησία διάταξη που έχει προταθεί προς τον Πρόεδρο από την Γραμματεία. Για κάθε προσθήκη νέου θέματος στην ημερησία διάταξη απαιτείται υποβολή προτάσεως προς τον Πρόεδρο της

Γ.Σ., που παρουσιάζεται προς ψήφιση στο σώμα της Γ.Σ. και εγγραφή στην ημερήσια διάταξη.

7. Κάθε κράτος-μέλος διαθέτει στην Γ.Σ. μια ψήφο που εκφράζεται από τον εκπρόσωπο της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας της συγκεκριμένης χώρας, ο οποίος εν τέλει εκφράζει υπεύθυνα και την άποψη της χώρας του για το κάθε θέμα που συζητείται. Ο κάθε βουλευτής μέλος της Γ.Σ. έχει το δικαίωμα να εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις του, έστω και αν αυτές είναι διαφορετικές από εκείνες του επικεφαλής της εθνικής του αντιπροσωπείας.

8. Όλες οι συνεδριάσεις και συζητήσεις της Γ.Σ. είναι ανοικτές προς το κοινό, εκτός αν εκείνη αποφασίσει διαφορετικά. Το κοινό που έχει γίνει δεκτό στις συνεδριάσεις παραμένει καθιστό και ήσυχο, ο δε Πρόεδρος έχει την εξουσία να αποβάλλει της αιθούσας πρόσωπα που παρεμποδίζουν τις εργασίες του Σώματος.

9. Η σειρά και το χρονικό όριο των ομιλιών των μελών πρέπει να ορίζεται από την αρχή από τον Πρόεδρο, σε περίπτωση δε αντιπρότασης αποφασίζει η Γ.Σ. Εισηγητές που έχουν ορισθεί από την Γραμματεία ή τις μόνιμες επιτροπές για να παρουσιάσουν εισηγήσεις τους, προηγούνται από άλλους ομιλητές. Τα μέλη, προκειμένου να ομιλήσουν, υποβάλλουν αίτηση γραπτή ή προφορική προς τον Πρόεδρο. Ο λόγος στον Γ. Γραμματέα δίνεται αμέσως μόλις τον ζητήσει μετά το πέρας της ομιλίας ομιλούντος συνέδρου. Εάν ο χρόνος των ομιλιών των συνέδρων που προκαθορίσθηκε δεν επαρκεί και προκειμένου να ολοκληρωθεί η συζήτηση του θέματος εντός του συνολικού ορισμένου χρόνου, η Γ.Σ. δύναται με απόφαση της να περικόψει τον χρόνο των ομιλιών των συνέδρων, όχι όμως λιγότερο από τρία λεπτά. Κανένας ομιλητής δεν διακόπτεται από κανέναν χωρίς τη συγκατάθεση του, εκτός από τον Πρόεδρο. Εάν ομιλητής ομιλεί εκτός θέματος, ο Πρόεδρος δύναται να τον επαναφέρει στο συζητούμενο θέμα, εάν δε αυτός επιμένει του αφαιρείται ο λόγος.

10. Σύεδροι που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο παρακωλύουν τη διαδικασία της Γ.Σ., εάν δεν συμμορφωθούν προς τις υποδείξεις του προέδρου, δύναται εκείνος να τους επιβάλει ποινές, που είναι η επίπληξη, η επί πεντάλεπτο αποβολή από την αίθουσα, η επί ημίωρο αποβολή και η αποβολή από το υπόλοιπο της συγκεκριμένης συνεδρίας της Γ.Σ. Η πρώτη ποινή δύναται να επιβληθεί από τον Πρόεδρο της Γ.Σ., ενώ για τις υπόλοιπες απαιτείται απόφαση της Γ.Σ.

11. Τα πρακτικά της Γ.Σ. κρατούνται μαγνητοφωνημένα και απομαγνητοφωνούνται και εκδίδονται με ευθύνη της Γραμματείας. Εάν ο Πρόεδρος της Γ.Σ. κρίνει ότι ο ομιλητής χρησιμοποιεί λέξεις και εκφράσεις που προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψη ατόμων και κυρίως μελών της Γ.Σ., δικαιούται να του συστήσει να τις ανακαλέσει, άλλως δικαιούται να απαγορεύσει την εγγραφή τους στα πρακτικά. Επίσης, εάν διαπιστώσει ότι καταγράφησαν στα πρακτικά τέτοιες λέξεις ή εκφράσεις, δικαιούται ο Πρόεδρος να διατάξει τη διαγραφή τους.

12. Κάθε σύεδρος που ζητά το λόγο επί προσωπικού ή θέτει θέμα διαδικασίας ή τάξης, καλείται από τον Πρόεδρο της Γ.Σ. να εξηγήσει σε ένα λεπτό σε τι

συνίσταται το θέμα που θέτει. Εάν κατά την εκτίμηση του Προέδρου το θέμα υφίσταται, τότε καλείται να ομιλήσει για τρία λεπτά. Η Γ.Σ. αποφασίζει για το θέμα που τέθηκε.

13. Κατόπιν προσκλήσεως από την Γραμματεία ή και τον Πρόεδρο της Γ.Σ., σ' αυτήν δύναται να καλούνται και να ομιλούν πρωθυπουργοί, πρόεδροι κοινοβουλίων, υπουργοί, αρχηγοί αυτοκέφαλων χριστιανικών εκκλησιών χωρών μελών της ΕΔΣΟ. Μετά από πρόταση του Προέδρου της Γ.Σ. και συγκατάθεση της Γραμματείας, μη μέλη της Συνέλευσης μπορούν να προσκαλούνται προκειμένου να ομιλήσουν στην Γ.Σ. με θέμα που θα τους ορισθεί εκ των προτέρων από την Γραμματεία ή να παρακολουθούν άνευ δικαιώματος λόγου τις εργασίες της Γ.Σ., εκτός αν αυτές διεξάγονται κεκλεισμένων των θυρών.

14. Διεθνείς οργανισμοί ή μη κυβερνητικοί οργανισμοί ήτοι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της W.E.I., η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της P.A.B.S.E.C, η Βορειοατλαντική Συνέλευση του Συμβουλίου Ασφαλείας και Συνεργασίας στην Ευρώπη και άλλοι, δύναται να συμμετέχουν στην Γ.Σ. σαν παρατηρητές, μετά από πρόσκληση που θα τους απευθύνει ο Πρόεδρος της, με την σύμφωνη γνώμη της Γραμματείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

1. Τα κύρια καθήκοντα του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης είναι:
 - Να συγκαλεί άπαξ του έτους κατά μήνα Ιούνιο σε τόπο που έχει αποφασισθεί από την Γ.Σ.
 - Να συγκαλεί εκτάκτως την Γ.Σ., όταν και όπως ο παρών κανονισμός ορίζει.
 - Προκειμένου να συνέλθει η Γ.Σ. αποστέλλει προσκλήσεις προς τα οικεία κοινοβούλια των χωρών-μελών της Συνέλευσης.
 - Να συμβάλει στην εκτέλεση των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης.
 - Να συμβάλει στην διάδοση των αρχών της Συνέλευσης και των αποφάσεων των οργάνων της.
 - Να παρακολουθεί, σε συνεργασία με τον Γ. Γραμματέα, την δράση διεθνών οργανισμών, ευρωπαϊκών και άλλων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φορέων που ασχολούνται με αντικείμενα παρόμοια με αυτό της ΕΔΣΟ, να συνεργάζεται μαζί τους και να προβάλλει τις θέσεις της Συνέλευσης.
2. Ο Πρόεδρος της Γ.Σ. καλείται από τον Γεν. Γραμματέα υποχρεωτικά στις συνεδριάσεις της Γραμματείας. Η πρόσκληση που του απευθύνεται περιλαμβάνει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, επί πλέον δε του αποστέλλεται ο φάκελος που αποστέλλεται σε όλα τα μέλη της Γραμματείας. Στις συνεδριάσεις έχει δικαίωμα λόγου που του δίδεται αμέσως μόλις τον ζητήσει.
3. Σε περίπτωση απουσίας του Προέδρου η Γ.Σ. εκλέγει προσωρινό πρόεδρο για τις ανάγκες της συγκεκριμένης συνεδρίασης και για όσο χρόνο απουσιάζει ο Πρόεδρος.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

1. Η σύνθεση και ο τρόπος συγκρότησης της Γραμματείας αναφέρονται στο άρθρο 5 παρ. 2 της ιδρυτικής Πράξης, όπως αυτό τροποποιήθηκε κατά την Γ.Σ. της Σόφιας τον Ιούνιο του 1996.

2. Η Γραμματεία της ΕΔΣΟ, όπως άλλωστε ορίζεται στην Ιδρυτική Πράξη της Συνέλευσης, άρθρο 5 παρ. 2 υποπ. β, έχει έδρα την Αθήνα.

3. Υποψηφιότητες για την θέση μελών της Γραμματείας κατατίθενται από τον επικεφαλής της κάθε κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας, στις οποίες αναφέρονται και τα ονόματα των υποψηφίων, οι οποίοι πρέπει να συμμετέχουν στην συσχεκριμένη κοινοβουλευτική αποστολή της χώρας τους που λαμβάνει μέρος στην Γ.Σ.

4. Σε περίπτωση που, κατά την διάρκεια της θητείας της Γραμματείας, μέλος της απολέσει την ιδιότητα του βουλευτή ή του γερουσιαστή, τότε ο Πρόεδρος του εθνικού του κοινοβουλίου ορίζει άλλον δι' επιστολής του προς τον Γενικό Γραμματέα και εκείνος ασκεί τα καθήκοντα του για το υπόλοιπο της θητείας του μέλους της χώρας που αντικατέστησε.

5. Η Γραμματεία αποτελεί το εκτελεστικό όργανο των αποφάσεων της Γ.Σ. και συνιστά την προς τα έξω επίσημη έκφραση της ΕΔΣΟ, μεταξύ δε δύο Γ.Σ. είναι το ανώτατο όργανο πολιτικών αποφάσεων που πάντοτε, βέβαια, πρέπει να συνάδουν με τις διακηρυγμένες ιδρυτικές και καταστατικές αρχές της Συνέλευσης.

6. Τα κύρια καθήκοντα της Γραμματείας είναι:

- Να εφαρμόζει και να εκτελεί τις αποφάσεις της Γ.Σ.
- Να σχεδιάζει, ν, αποφασίζει και να προωθεί πρωτοβουλίες και δράσεις τέτοιες που θα εξυπηρετούν τις αρχές της Συνέλευσης, τις αποφάσεις των Γ.Σ. και θα καθιστούν γνωστούς τους σκοπούς της Συνέλευσης ανά τον κόσμο.
- Να σχεδιάζει την ημερήσια διάταξη, το χρονοδιάγραμμα και γενικά κάθε τι που αφορά την Γ.Σ.
- Να συντάσσει σχέδιο προϋπολογισμού του κάθε έτους και τον απολογισμό του περασμένου και διά του ταμείου να τους υποβάλει προς την Γ.Σ. προς έγκρισή τους.
- Να συντάσσει σχέδιο του ετήσιου νέου προγραμματισμού της δράσης της και του απολογισμού δράσης του περασμένου έτους και διά του Γ. Γραμματέα να τον υποβάλει προς την Γ.Σ. για έγκρισή.
- Να διαχειρίζεται τα οικονομικά της Συνέλευσης.
- Να μεριμνά για την είσπραξη των εθελοντικών συνεισφορών των χωρών μελών της Συνέλευσης και την αύξηση των πόρων της από οικονομικές ενισχύσεις που θα προέρχονται από διάφορες πηγές που, όμως, εν ουδεμία περιπτώσει πρέπει να δεσμεύουν καθ' οιονδήποτε τρόπο την Συνέλευση και να αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της.

- Να συντονίζει την δράση των επιτροπών, να ενημερώνει την Συνέλευση γι' αυτήν και ν' αναλαμβάνει τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για την ίδρυση νέων επιτροπών.
- Να δημιουργεί ομάδες εργασίας από μέλη της Συνέλευσης ή και από εμπειρογνώμονες που θα διευκολύνουν το έργο της.
- Να παρακολουθεί μαζί με τον Πρόεδρο της Γ.Σ. την δράση διεθνών οργανισμών, ευρωπαϊκών φορέων που ασχολούνται με παρόμοια με το δικό της αντικείμενο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συνεργάζεται μαζί τους και να προβάλλει τις θέσεις της Συνέλευσης. Εκτός από τα κύρια αυτά καθήκοντα της έχει και όσα άλλα της αναθέτει με αποφάσεις της η Γ.Σ. ή αποφασίσει η ίδια εντός του πλαισίου των αποφάσεων της Γ.Σ.

7. Τη Γραμματεία σε συνεδρίαση συγκαλεί ο Γενικός Γραμματέας. Τη θέση του Γενικού Γραμματέα κατά το άρθρο 6 παρ. 2 υποπ. ε) της Ιδρυτικής Πράξης της Συνέλευσης καταλαμβάνει ο μόνιμος εκπρόσωπος της Ελλάδος στην Γραμματεία. Κατά την ημέρα εκλογής από την Γ.Σ. της νέας Γραμματείας, ο επικεφαλής της Ελληνικής κοινοβουλευτικής αποστολής στην Γ.Σ. ανακοινώνει το όνομα του Έλληνα μόνιμου εκπροσώπου που είναι και ο νέος Γενικός Γραμματέας της Γραμματείας της Συνέλευσης και του αναπληρωτού του που είναι, επίσης, μέλος της Ελληνικής κοινοβουλευτικής αποστολής στην συγκεκριμένη Γ.Σ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

8. Ο Γενικός Γραμματέας είναι ο επικεφαλής της Γραμματείας.

9. Τα καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα, εκτός των άλλων, είναι:

- Να εκπροσωπεί την Συνέλευση έναντι όποιας διεθνούς πολιτικής, εκκλησιαστικής, δικαστικής ή άλλης αρχής.
- Να συγκαλεί σε συνεδρίαση την Γραμματεία.
- Να προεδρεύει στις συνεδριάσεις της Γραμματείας.
- Να εισηγείται θέματα στην Γραμματεία.
- Να ορίζει τους εισηγητές θεμάτων στις συνεδριάσεις της Γραμματείας.
- Να καλεί προσωπικότητες προκειμένου να επισκεφθούν την έδρα της Γραμματείας και να παρακολουθούν τις συνεδριάσεις της.
- Να μεριμνά και να συντονίζει την δράση όλων των οργάνων της Συνέλευσης όπως και των επιτροπών εργασίας.
- Να μεριμνά σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Γ.Σ. για την προβολή των θέσεων της Συνέλευσης προς κάθε διεθνή και ευρωπαϊκό οργανισμό και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.
- Να προωθεί την συνεργασία μεταξύ των επιτροπών θρησκειών των ευρωπαϊκών κοινοβουλίων και να μεριμνά για κάθε τι που συμβάλλει στην προώθηση των διακηρυγμένων θέσεων της Συνέλευσης.

10. Ο αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας αναπληρώνει τον Γενικό Γραμματέα κατά την απουσία του, καλείται δε και παραβρίσκεται στις συνεδριάσεις της Γραμματείας με δικαίωμα λόγου χωρίς δικαίωμα ψήφου.

11. Η Γραμματεία εδρεύει σε γραφεία που της παραχωρούνται από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

12. Προσκήσεις για τις τρεις τακτικές ετήσιες συνεδριάσεις της Γραμματείας, αλλά και για τις όποιες έκτακτες, αποστέλλονται από τον Γ. Γραμματέα προς τα μέλη της Γραμματείας και τον πρόεδρο της Γ.Σ. τουλάχιστον 20 ημέρες πριν τη συνεδρίαση και περιέχουν την ημερήσια διάταξη και τους εισηγητές των θεμάτων, ενώ καταβάλλεται προσπάθεια να αποστέλλονται και οι εισηγήσεις 5 ημέρες πριν την συνεδρίαση.

13. Την σύγκληση της Γραμματείας δύναται να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα η πλειοψηφία των μελών της Γραμματείας με αιτιολογημένη επιστολή της, αυτός δε υποχρεούται όπως εντός μηνός συγκαλέσει την Διεθνή Γραμματεία σε συνεδρίαση.

14. Στις συνεδριάσεις της Γραμματείας έχουν δικαίωμα λόγου και ψήφου μόνο τα μέλη της Γραμματείας, όλα τα πρόσωπα που έχουν κληθεί από τον Γ. Γραμματέα έχουν μόνο δικαίωμα λόγου. Οι συνεδριάσεις της Γενικής Γραμματείας είναι κλειστές στο κοινό.

15. Κατά τις συνεδριάσεις της Γραμματείας, και με ευθύνη του Γενικού Γραμματέα, τηρούνται από υπηρεσιακούς παράγοντες συνοπτικά πρακτικά. Πριν από το τέλος της συνεδρίασεως αναγιγνώσκονται οι ληφθείσες αποφάσεις, οι οποίες στη συνέχεια γράφονται στην Ελληνική και Ρωσική γλώσσα στο βιβλίο αποφάσεων και υπογράφονται από τα μέλη της Γραμματείας στην επόμενη συνεδρίαση.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

1. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης έχουν συσταθεί οι παρακάτω μόνιμες Επιτροπές: .

- α) Επιτροπή οικονομικού
- β) Επιτροπή κανονισμών λειτουργίας
- γ) Επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- δ) Επιτροπή κοινωνικών υποθέσεων
- ε) Επιτροπή μόνρφωσης
- στ) Επιτροπή πολιτισμού

Το έργο των Επιτροπών είναι εισηγητικό προς τη Γενική Συνέλευση ή τη Γραμματεία.

Θέματα προς επεξεργασία και συζήτηση στις Επιτροπές δύναται να αναθέσει η Γενική Συνέλευση, η Γραμματεία μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης ή και να αποφασίσει η ίδια η Επιτροπή μετά από εισήγηση του Προέδρου της, με τη σύμφωνη πάντα γνώμη της Γραμματείας.

2. Ο αριθμός των Επιτροπών μπορεί να αυξηθεί μόνο με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

3. Ο αριθμός των μελών των Επιτροπών ορίζεται από τη Γενική Συνέλευση, τα δε μέλη της και ο Πρόεδρος της εκλέγονται από αυτήν.

4. Μέλη μιας Επιτροπής δεν μπορούν να είναι δύο από την ίδια χώρα, αν δεν έχει εξαντληθεί ο αριθμός των μελών όλων των αντιπροσωπειών των χωρών μελών της Συνέλευσης.

5. Η Επιτροπή εκλέγει τον εισηγητή της για κάθε συγκεκριμένο προς επεξεργασία θέμα, με ανοικτή ψηφοφορία μεταξύ των μελών της. Ο εισηγητής είναι υπεύθυνος για την προετοιμασία εισήγησης στην Επιτροπή και εισηγείται ακόμη προς τη Γενική Συνέλευση την πρόταση - εισήγηση της Επιτροπής.

6. Οι Επιτροπές συνεδριάζουν μετά από εισήγηση του Προέδρου τους και με τη σύμφωνη γνώμη της Γραμματείας που καθορίζει τον τόπο και το χρόνο της συνεδρίασης, όπως επίσης και τον τρόπο κάλυψης των δαπανών που προκύπτουν. Δύο ή και περισσότερες Επιτροπές μπορούν να έχουν κοινές συνεδριάσεις για θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

7. Οι Επιτροπές μπορούν να αναθέτουν σε ειδικές Επιτροπές ή σε συγκεκριμένα άτομα, με τη σύμφωνη γνώμη της Γραμματείας, τη μελέτη συγκεκριμένων θεμάτων.

8. Οι αποφάσεις των Επιτροπών λαμβάνονται με σχετική πλειοψηφία των παρόντων.

9. Οι αποφάσεις των Επιτροπών κατατίθενται στη Γραμματεία η οποία, με τη σειρά της, τις υποβάλλει προς ψήφιση στη Γενική Συνέλευση συμπληρωμένες ή όχι, με εισήγηση θετική ή αρνητική της ίδιας της Γραμματείας. Σε περίπτωση που κρίνει η Γραμματεία πως δεν συντρέχει λόγος υποβολής στη Γενική Συνέλευση της εισήγησης μιας Επιτροπής, δύναται να μην την υποβάλει. Μέλη μιας Επιτροπής, θέμα της οποίας με εισήγηση της Γραμματείας δεν υπεβλήθη στη Γενική Συνέλευση για ψήφιση, δύναται να ζητήσουν την εκ νέου συζήτηση στη Γραμματεία της συγκεκριμένης εισήγησης, προκειμένου αυτή να υποβληθεί στη Γενική Συνέλευση. Εάν εκ νέου η Γραμματεία αποφασίσει αρνητικά, τότε η Επιτροπή δύναται με απόφαση της να ζητήσει από το Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης να αποφασίσει η ίδια η Γενική Συνέλευση, αν η εισήγηση της Επιτροπής τεθεί υπ' όψη της. Ο Πρόεδρος μεταβιβάζει το αίτημα στη Γενική Συνέλευση, η οποία και εν τέλει αποφασίζει.

10. Οι συνεδριάσεις των Επιτροπών δεν είναι ανοικτές στο κοινό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Μόνιμοι και σταθεροί πόροι της Συνέλευσης είναι οι εθελοντικές εισφορές των χωρών μελών που κατατίθενται στο ταμείο της Συνέλευσης, σε βιβλιάριο ταμειωτηρίου που ανοίγεται για τον σκοπό αυτό σε μεγάλη τράπεζα Αθηνών της επιλογής της Γραμματείας, στο όνομα του Γενικού Γραμματέα και του Ταμιά της Γραμματείας.

Επιπλέον, οι οικονομικοί πόροι της Συνέλευσης συμπληρώνονται από εισφορές και δωρεές των μελών της Συνέλευσης, των οπαδών και των χορηγών της και από άλλες μη απαγορευμένες από την ελληνική νομοθεσία εισφορές. Η περιουσία της Ε.Δ.Σ.Ο. αποτελείται από τους παραπάνω πόρους που γίνονται αποδεκτοί με απόφαση της Γραμματείας.

Κατά την πρώτη Γενική Συνέλευση έγκρισης του παρόντος κανονισμού λειτουργίας αποφασίζεται, μετά από εισήγηση της Γραμματείας που προκύπτει μετά από γνώμη της επιτροπής οικονομικών, το ποσό - βάση της συνεισφοράς κάθε κράτους μέλους της Συνέλευσης, ίδιο για όλα τα κράτη μέλη.

Μετά το πέρας της Γενικής Συνέλευσης αποστέλλεται επιστολή προς τον Πρόεδρο του κάθε Κοινοβουλίου, του οποίου το κράτος συμμετέχει στη Συνέλευση και του ανακοινώνεται η απόφαση και ο τρόπος που το Κοινοβούλιο του δύναται να καταβάλει την ετήσια συνεισφορά του. Εάν το κράτος μέλος αδυνατεί να καταβάλει αυτό το ποσό, τότε η Γραμματεία δύναται να το προσαρμόσει προς τις δυνατότητες του κράτους μέλους.

Μετά από πρόταση της Γραμματείας προς τη Γενική Συνέλευση, η ετήσια συνεισφορά δύναται να αυξηθεί με τη σύμφωνη γνώμη της αντιπροσωπείας του κράτους μέλους της Ε.Δ.Σ.Ο.

Ύστερα από σχετικό αίτημα που υποβάλει στη Γενική Γραμματεία κράτος μέλος της Ε.Δ.Σ.Ο., έγκαιρα και προ της πραγματοποίησης της δαπάνης και μετά από έγκριση της, θεωρούνται ότι καλύπτουν μέρος της ετήσιας εισφοράς, τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε για τη διεξαγωγή της Ολομέλειας της Συνέλευσης ή Συνόδου της Γενικής Γραμματείας στη χώρα του.

2. Το Ελληνικό κράτος, δια του Εθνικού του Κοινοβουλίου, μεριμνά για την υποστήριξη της λειτουργίας της Γραμματείας, η οποία εδρεύει στην Αθήνα. Καταβάλλει τα ενοίκια των Γραφείων και εκτός των άλλων και σε συνεννόηση με την Γραμματεία επιπλέον ποσό για να καλύπτει μέρος των εξόδων λειτουργίας της Γραμματείας.

3. Η επιτροπή οικονομικών εισηγείται και η Διεθνής Γραμματεία αποφασίζει το λογιστικό τρόπο διαχείρισης των χρημάτων.

Πάντως η διαχείριση διέπεται από τις εξής αρχές:

Κινείται μέσα στα πλαίσια των αρχών και των στόχων της Συνέλευσης και του εγκεκριμένου από Γενική Συνέλευση προϋπολογισμού.

Καμία δαπάνη δεν εκτελείται και δεν αναγνωρίζεται χωρίς την έγκριση της Γραμματείας, η οποία ενημερώνει σχετικά την οικονομική επιτροπή.

Ουδείς δύναται να προβαίνει σε οποιαδήποτε οικονομική ή άλλη δραστηριότητα στο όνομα της Συνέλευσης ή της Γραμματείας, από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχονται τα χρήματα, ακόμη και αν αυτά υπάρχουν εξολογιστικά, χωρίς την προηγούμενη απόφαση της Γραμματείας.

Τα παραστατικά υπογράφονται από τον Ταμία της Γραμματείας.

4. Η Γραμματεία, ύστερα από συνεννόηση με την οικονομική επιτροπή, ορίζει ένα από τα μέλη ή τα μέλη της οικονομικής επιτροπής ως ταμία της Συνέλευσης.

Αυτός είναι υπεύθυνος και υπόλογος για την καλή διαχείριση των χρημάτων και μεριμνά ώστε να αποφασίσει η Γραμματεία, μετά από εισήγηση της επιτροπής οικονομικού, για το λογιστικό τρόπο διαχείρισης των χρημάτων του ταμείου

της Συνέλευσης. Ο ταμίας χωρίς απόφαση της Γραμματείας δύναται να πραγματοποιεί δαπάνη μέχρι του ποσού που εκείνη με απόφαση της ορίζει. Για δαπάνες μεγαλύτερες από το ποσό αυτό απαιτείται πάντοτε απόφαση της Γραμματείας. Σε περίπτωση απουσίας του ταμιά, ο Γενικός Γραμματέας λειτουργώντας ως ταμίας έχει όλες τις εξουσίες που έχει ο ταμίας περιλαμβανομένης εκείνης του να υπογράψει τα οικονομικά έγγραφα.

5. Τα καθήκοντα του ταμιά εκτός των άλλων είναι:

- Να είναι υπεύθυνος για την οικονομική διεύθυνση της Συνέλευσης.
- Να υποβάλλει στην Γραμματεία, σε συνεργασία με την επιτροπή οικονομικού, το σχέδιο προϋπολογισμού κατά τη συνεδρίαση του Απριλίου.
- Να υποβάλλει στην Γραμματεία κατά τη Συνεδρίαση του Σεπτεμβρίου τον προϋπολογισμό που έγινε δεκτός από την Γ.Σ.
- Να υποβάλλει στην Γραμματεία κατά τη Συνεδρίαση του Ιουνίου, πριν από την Γ.Σ., τους ηλεγμένους λογαριασμούς της του διαρρέυσαντος έτους και τον οικονομικό απολογισμό του έτους.
- Να συμμετέχει της επιτροπής οικονομικού, η οποία έχει σαν στόχο την διασφάλιση και την αύξηση των εσόδων της Συνέλευσης.

6. Τα έσοδα της Συνέλευσης δεν δύνανται για οποιονδήποτε λόγο να ανακατανεμηθούν μεταξύ των μελών της.

ΓΛΩΣΣΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Οι επίσημες γλώσσες της Συνέλευσης είναι τα Ελληνικά, Ρωσικά, Αγγλικά και Γαλλικά. Κατά τις Γενικές Συνελεύσεις η Γραμματεία μεριμνά για την ταυτόχρονη μετάφραση σε όλες αυτές τις γλώσσες. Κατά τις συνεδριάσεις της Γραμματείας και των Επιτροπών λαμβάνεται μέριμνα προκειμένου να καλύπτονται μεταφραστικά οι ανάγκες.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Η Γενική Συνέλευση κατά τη ψήφιση του παρόντος κανονισμού δύναται μετά από πρόταση της Γραμματείας να αναβάλει την ισχύ άρθρων της παρούσης, όπως επίσης και η Γραμματεία δύναται να πράξει το ίδιο για άρθρα του παρόντος που την αφορούν. Ο παρών κανονισμός θα ισχύσει μετά την έγκριση του από τη Συνέλευση και τη μετάφραση του στις επίσημες γλώσσες της Συνέλευσης.

ЗАЯВЛЕНИЕ УЧАСТНИКОВ

Выдержки из резолюции съезда по теме: «Православие в новой европейской реальности», который состоялся в Халкидики в июне 1993г. по инициативе Парламента Греции.

Мы, участники Конференции, организованной Парламентом Республики Греции в Халкидики с 30 июня по 4 июля 1993 г. на тему «Православие в новой европейской реальности», обменялись мнениями по основным вопросам культурного, социального, исторического и духовного значения, положения и роли православных народов, составляющих примерно половину населения Европы, в новой европейской реальности.

Наша Конференция с удовлетворением отмечает падение атеистических режимов, противоречащих человеческой природе. Эти перемены, а также перемены, происходящие в Западной Европе, включая и Маастрихтское соглашение, нужно рассматривать и понимать используя новые политические и культурные взгляды. Анализ этой новой реальности требует со стороны Европейского Экономического Сообщества отыскать возможности и проявить способности использовать Православие в качестве ещё одного культурного выражения. Тем более что институты, на которых базируется само существование Европейского Экономического Сообщества, предоставляют обширные возможности включения различных исторических, религиозных и теологических культурных направлений.

Конференция призывает Грецию, в качестве единственной Православной страны - участницы Европейского Экономического Сообщества, содействовать созданию всех предпосылок для признания со стороны Европейского Экономического Сообщества прогрессивной роли Православных традиций в формировании Европейской культуры.

Конференция призывает Россию, в качестве единственной православной страны - члена Совета Безопасности ООН, защищать в Совете общие интересы Православных народов и не допускать дискриминации против них. Конференция призывает также все страны - участницы конференции опровергнуть дезинформацию, касающуюся роли Православных народов в районах, где существуют конфликты.

Конференция поддерживает единый вклад Православных народов в планировании будущих событий на Балканах и в Европе.

Конференция считает, что роль Православия в современной Европе, должна быть рассмотрена вне всяких конфессиональных, расовых, или национальных противостояний, используя те элементы общего культурного наследия, которые составляют его идентичность и современную проблематику.

Конференция призывает Православные народы воспользоваться способностью Православия преодолевать любые тенденции национализма и самодовольствия и с помощью её единства и экуменичности заявить о своём присутствии на Балканах и в Восточной Европе в рамках плюрализма общего европейского дома, искать те пути, с помощью которых внесёт вклад в установление мира и справедливости в новой Европе. Конференция считает своим долгом найти способы сотрудничества между всеми политическими и религиозными деятелями, а также найти эффективные средства защиты религиозных меньшинств, где это необходимо, независимо от того принадлежат или нет они традиционным Православным странам.

Конференция считает недопустимыми усилия, направленные на изменение религиозной и политической карты Европы с помощью прозелитизма и создания религиозного антагонизма.

Конференция, на основе Православной традиции о величайшей ценности человека, предлагает расширить вклад Православия в поиски решений проблем, занимающих современного человека (экологическая, социальная, психические заболевания, особенности, расизм и т.д.).

Конференция подчеркнула также способность Православия, которое является главной объединяющей силой на востоке Европы, быть мостом Европы с другими культурами, в особенности Азии, внося, таким образом, вклад в установление и сохранение мира. Конференция выражает свою солидарность преследуемым и страдающим Православным и другим Христианским народам.

Конференция рассмотрела возможности постоянных контактов между политическими деятелями, Правительствами, Парламентами, Церквями, духовными институтами и выдающимися людьми всех стран, где проживает Православное население, а также другие организационные формы сотрудничества Православных народов.

Участники этого парламентского форума выразили своё желание встретиться в сентябре в Афинах, под эгидой Греческого Парламента, в учредительном Собрании с целью создать Межпарламентский Комитет.

В заключении участники Конференции высоко оценивают усилия Греческого Парламента и Парламентской Комиссии по вопросам Религии и Православия, по организации и проведению Конференции.

УЧРЕДИТЕЛЬНЫЙ АКТ

Принят участниками ЕМАП на первом Общем Собрании, которое состоялось в г.Афины в ноябре 1994г.

Статья 1

Православные представители европейских государств приняли решение об учреждении Европейского Межпарламентского Собрания Православия.

Статья 2

а. Европейское Межпарламентское Собрание состоит из парламентских делегаций, членами которых являются православные депутаты.

б. Решение об участии православных депутатов в Межпарламентском Собрании принимается согласно регламенту каждого парламента, либо пленумом парламента, либо их президиумами. В случае если парламент не назначит депутатов-представителей, то группа православных депутатов данной страны может назначить и послать своих представителей.

в. Из стран, в которых существует организованная и административно самостоятельная поместная Православная Церковь, но в их парламентах не принимают участие православные депутаты, можно пригласить наблюдателей от парламента данных стран.

г. Делегация каждого парламента может состоять вплоть до 5 членов. В стране, где функционируют два парламентских органа, представительство определяется согласно положениями п. «б» настоящей статьи, а также действующим конституционным положением страны.

Статья 3

Цели Межпарламентского Собрания были провозглашены на Съезде в Халкидики 3 июля 1993 года, организованном Парламентом Эллинов. Эти цели следующие:

а. Следить и оценивать события, происходящие в Европе.

б. Выявить роль Православия в рамках Европейского союза как значительного и необходимого культурного выражения в формировании новой европейской реальности.

в. Способствовать с помощью экуменического и объединяющего духа Православия как преодолению крайних националистических конфессиональных и религиозных противоречий, так и нахождению эффективных средств защиты национальных и религиозных меньшинств.

г. Сотрудничать с международными организациями как в плане уважения культурной и религиозной карты Восточной и Западной Европы и защиты от всякого рода прозелитизма, так и избежание явлений конфессионального или религиозного антагонизма или действий, оскорбляющих социальную или политическую мораль и пробуждающих среди европейских народов религиозную ненависть и национально-расовый фанатизм.

д. Поддерживать роль православной культуры как объединяющей силы в Восточной Европе и служащей мостом для Европы в ее отношениях с другими культурами.

е. Защитить права человека и религиозную свободу как христиан, так и верующих других религий проживающих в странах Европы и во всем мире, обращаясь в международные организации и местные государственные власти.

ж. Всесторонне использовать роль Греции и России в Европейском Союзе и в Совете Безопасности ООН в деле выявления и подтверждения значительной объединяющей роли Православия.

з. Способствовать контактам между политическими, парламентскими, церковными, научными и духовными деятелями или институтами как в деле развития православного культурного наследия, так и его вклада в современный международный диалог о правах человека и о мирном сосуществовании народов.

и. Усилить активное участие Православия в поиске решений критических проблем современного европейского общества и его экологической среды.

Статья 4

Межпарламентская Комиссия служит своим объективным целям:

а. Обращениями в Международные Организации и к международному общественному мнению.

б. Протестами и резолюциями, адресованными правительствам, Церквам, Организациям и Фондам.

в. Декларациями принципов.

г. Отправлением своих делегаций в центры, где принимаются решения, или оказыванием влияния на их принятие.

д. Организацией парламентских встреч.

е. Публикациями, теле- и радиопередачами.

ж. Учреждением ассоциаций с соответственными международными или местными объединениями.

Статья 5

1.а. Высшим органом Межпарламентского Собрания является Общее Собрание парламентских представителей, участвующих в нем.

б. Общее Собрание собирается один раз в год в июне месяце в государстве, которое определяет на каждом своем последнем заседании. Работами Межпарламентского Собрания руководит его Председатель, избираемый пленумом Собрания сроком на два года. Председатель Межпарламентского Собрания рассылает всем членам приглашение, содержащее программу работ, а также вопросы к обсуждению, разработанные Секретариатом. Создается Секретариат по подготовке и осуществлению решений Межпарламентского Собрания.

в. Каждая парламентская делегация имеет один голос.

Пленум имеет кворум, когда на заседаниях участвуют 3/5 стран-участниц Собрания. Решения принимаются абсолютным большинством присутствующих членов. Для изменения Устава требуется большинство 2/3 членов.

г. Внеочередной пленум созывается его председателем по предложению Секретариата в течение двух месяцев со дня внесения предложения.

2.а. Создается Секретариат для подготовки и исполнения решений Собрания. Секретариат состоит из 7 членов, избираемых Собранием.

б. Штаб-квартира Секретариата находится в г. Афины. Секретариат собирается три раза в год, а если Секретарь сочтет необходимым, то и внеочередно.

- в. Члены Секретариата избираются сроком на два года.
- г. Россия и Греция являются постоянными членами Секретариата.
- д. Работой Секретариата руководит Генеральный Секретарь, являющийся одним из 7 членов Секретариата; на эту должность назначается представитель Греции, который и организывает порядок функционирования Секретариата.
- е. Парламент Эллинов через свою Межпартийную Комиссию по вопросам Религии и Православия берет на себя обязательство оказывать необходимую поддержку Секретариату в его работе.

Статья 6

Настоящий Учредительный Акт был принят 5 ноября 1994 года участниками Учредительной Сессии Европейского Межпарламентского Собрания Православия. Он составлен на греческом, русском, английском и французском языках. Каждый экземпляр имеет статус официального документа и подписан делегациями.

Статья 5 пункты 16 и 2в получили настоящую формулировку после внесения поправок, принятых на Общем Собрании в городе София в 1996 г.

РЕГЛАМЕНТ

Принят на ежегодном Общем Собрании ЕМАП, которое состоялось в г.Варшава в июне 1998г.

СОСТАВ – УЧАСТНИКИ

1. На основании Учредительного Акта Европейской Межпарламентской Ассамблеи Православия, принятого на Учредительной Конференции в г.Афины в 1993г. и измененного членами Ассамблеи являются нижеперечисленные страны, которые участвуют в ее работе парламентскими делегациями:

Албания, Армения, Болгария, Грузия, Югославия, Греция, Эстония, Казахстан, Кипр, Латвия, Белоруссия, Литва, Молдавия, Украина, Польша, Румыния, Россия, Словакия, Чехия, Финляндия, всего 20 государств.

2. Наблюдателями, согласно статьи 2-ой параграфа «в» Учредительного акта, или на основании решения Конференции (Общего Собрания), могут быть парламентские делегации других европейских государств, или государств других континентов, которые подчиняются духовно Вселенской Патриархии или другим Патриархиям.

Члены парламентских делегаций стран-наблюдателей имеют на Конференциях (Общих Собраниях) только право слова. Они не могут избираться в Секретариат, но могут быть избраны членами комиссий или входить в состав рабочих групп.

3. Способ назначения и число депутатов в составе каждой делегации определяется статьей 2-ой Учредительного акта. Конференция (Общее Собрание) по предложению Секретариата принимает решение о вступлении в действие пункта 2 параграфа «б» статьи 2-ой Учредительного акта.

4. Конференция (Общее Собрание), по предложению Секретариата, принимает решение об увеличении количества членов и наблюдателей ЕМАП.

5. Срок действия мандата члена делегации равен сроку действия его депутатского мандата в национальном парламенте, а его участие в делегации подтверждается вновь спикером этого парламента на каждой ежегодной Конференции (Общем Собрании).

6. Члены делегаций ЕМАП должны быть членами национальных парламентов. Если какой - либо член делегации утратил свои депутатские полномочия, он автоматически выбывает и из состава делегации, а парламента, членом которого является, назначает на его место нового члена.

7. В случае, когда, по какой-либо причине, один из членов делегации не может принять участие в мероприятиях ЕМАП, спикер национального парламента может назначить на его место, на данное конкретное мероприятие или на определённый промежуток времени, временного замещающего с сохранением за ним всех прав члена делегации, которого он замещает.

ОРГАНЫ АССАМБЛЕИ

Органами Ассамблеи являются Конференция (Общее Собрание) Парламентских Делегаций и Секретариат

Конференция (Общее Собрание)

1. Является высшим органом ЕМАП (согласно статье 5-ой. пар. 1а Учредительного акта) и состоит из делегаций всех стран - участниц.

2. Способ созыва Конференции (Общего Собрания) и порядок принятия решений во время ее заседаний определяются статьей 5-ой пар. 1 Учредительного акта ЕМАП.

3. Конференция (Общее Собрание) собирается раз в году в июне месяце в городе, определяемом во время последней Конференции (Общего Собрания). Страна и город определяются Конференцией после рассмотрения заявок от стран-участниц, желающих принять ее, направленных в Секретариат и после заслушивания соответствующего доклада. Город, где предполагается провести очередную Конференцию (Общее Собрание), должен располагать необходимой инфраструктурой, а сумма затрат, связанных с проведением Конференции (Общего Собрания) и способ их покрытия, согласовываются с Секретариатом, который также участвует в финансировании.

Если в течении года в выбранном городе возникнут проблемы, не позволяющие провести в нём Конференцию (Общее Собрание), то по предложению Президента Конференции (Общего Собрания) Секретариат вправе изменить место проведения и обязан поставить в известность об этом членов Ассамблеи.

4. Конференцию (Общее Собрание) созывает её Президент, рассылая приглашения спикерам национальных парламентов, с тем, чтобы они сформировали делегацию от своего парламента для участия в работу Конференции (Общего Собрания). Вместе с приглашением направляется и повестка дня работы Конференции (Общего Собрания), составленная Секретариатом, а также указывается численность Делегации от каждого парламента на данную конкретную Конференцию (Общее Собрание). При этом число членов делегации одинаково для всех стран - участниц и не может превышать 5 человек.

5. Депутаты парламентов, принимающие участие в Конференции (Общем Собрании), являются членами Ассамблеи. Для участия в чрезвычайных Конференциях (Общих Собраниях), которые созываются Президентом по решению и предложению Секретариата, приглашения направляются членам Ассамблеи текущего года (физическим лицам), а извещение о приглашении посылается спикерам национальных парламентов.

6. Конференция (Общее Собрание) начинает свою работу на основе разработанной Секретариатом и предложенной Президенту повестки дня. Для

внесения поправок в повестку дня необходимо подать Президенту Конференции (Общего Собрания) предложение, которое ставится на голосование.

7. Каждая страна - участница Конференции (Общего Собрания) располагает одним голосом, который предоставлен главе парламентской делегации, ответственно представляющим позицию своей страны по каждому обсуждаемому вопросу. Каждый депутат - участник Конференции (Общего Собрания) имеет право свободно высказывать свою точку зрения, даже в том случае, если она отлична от точки зрения главы его национальной делегации.

8. Все заседания и дискуссии Конференции (Общего Собрания) открыты для публики, за исключением тех случаев, когда Конференция (Общее Собрание) принимает по этому поводу отрицательное решение. Публика, присутствующая на заседаниях, остается на свои места и не шумит, в противном случае Президент имеет право удалить из зала лиц, мешающих работе Конференции (Общего Собрания).

9. Очередность и время продолжительности выступлений должны быть определены президиумом с самого начала работы Конференции (Общего Собрания). В случае поступления альтернативного предложения решение по этому поводу принимает сама Конференция. В первую очередь на заседаниях Конференции выступают докладчики, назначенные Секретариатом или постоянными комиссиями. Члены, желающие выступить, сообщают об этом в президиум в письменной или устной форме. Генеральный Секретарь имеет право взять слово для внеочередного выступления сразу же по завершении выступления очередного участника. Если заранее отведенное время недостаточно для завершения обсуждаемой конкретной темы, решением Конференции время выступления каждого участника, которое было установлено в начале, может быть сокращено до трёх минут. Ни одно выступление не может быть прервано без согласия на это самого выступающего, за исключением того случая, если его прерывает сам Президент.

Если докладчик выступает не по обсуждаемой теме, то Президент может указать ему на это, а в случае продолжения отхода от темы он вправе лишить выступающего слова.

10. К участникам заседаний, тем или иным образом, мешающим нормальному ведению Конференции (Общего Собрания) и не подчиняющимся указаниям Президента, могут быть применены следующие санкции: устное внушение, пятиминутное удаление с зала, получасовое удаление с зала, удаление с зала до конца данного заседания Конференции. При этом первое наказание может быть наложено Президентом Конференции, а по другим необходимо соответствующее решение Конференции (Общего Собрания).

11. Ход заседаний Конференции (Общего Собрания) записывается на магнитофон и печатается. Ответственность за это несет Секретариат. Если

Президент Конференции считает, что выступающий употребляет слова или выражения, оскорбляющие честь и достоинство отдельных лиц и главным образом участников Конференции, может посоветовать ему исправить свое выступление, в противном случае имеет право запретить занести эти записи в протокол. Если же подобные слова или выражения были занесены, Президент имеет право изъять их.

12. Каждый участник Конференции (Общего Собрания), желающий выступить по личному вопросу, или по процедуре и порядку ведения заседания, приглашается Президентом изложить в течении одной минуты суть его вопроса. Если по мнению Президента вопрос достоин внимания и обсуждения, участнику, который его поставил, предоставляется слово для трёхминутного выступления. После этого Конференция принимает решение по поставленному вопросу.

13. По приглашению Секретариата или Президента Конференции (Общего Собрания) на заседаниях могут присутствовать и выступать премьер-министры, спикеры парламентов, министры, главы автокефальных христианских церквей стран-участниц ЕМАП. По предложению Президента Конференции (Общего Собрания) и с согласия Секретариата могут быть приглашены люди, не являющиеся членами ЕМАП, чтобы выступить по вопросу, заранее определенному Секретариатом, либо принимать участие в работе Конференции без права слова, за исключением тех случаев, когда заседания проходят «при закрытых дверях».

14. Международные или неправительственные организации, такие как Европейский Парламент, Парламентская Ассамблея Совета Европы, Парламентская Ассамблея, WEI, П.А.Ч.Э.С, Северо-атлантическая Ассамблея, Парламентская Ассамблея ОБСЕ и другие, могут участвовать в Конференциях (Общих Собраниях) в качестве наблюдателей, на основании приглашений, направленных им Президентом по согласованию с Секретариатом.

Президент Конференции (Общего Собрания)

1. Основные обязанности Президента Конференции (Общего Собрания) заключаются в следующем:

- Созывать раз в году, в июне месяце, в заранее определенном месте, Конференцию (Общее Собрание);
- Созывать чрезвычайную Конференцию (Общее Собрание) в соответствии со статьями данного регламента;
- Для созыва Конференции (Общего Собрания) рассылать приглашения парламентам стран-участниц ЕМАП;
- Председательствовать в ходе заседаний Конференции (Общего Собрания);
- Вносить вклад в выполнении решений Конференции (Общего Собрания);
- Вносить свой вклад в распространении принципов ЕМАП и решений её органов;

- Следить, в сотрудничестве с Генеральным Секретарём, за деятельностью международных организаций, европейских и других, Европейского Союза и организаций, занимающихся вопросами, подобными задачам ЕМАП, сотрудничать с ними и продвигать принципы и задачи ЕМАП.

2. Президент Конференции (Общего Собрания) в обязательном порядке приглашается Генеральным Секретарём на заседания Секретариата. Приглашение должно включать вопросы повестки дня, а также папку с документацией, которая рассылается всем членам Секретариата. На заседаниях Секретариата слово предоставляется Президенту сразу же после его просьбы.

3. В случае отсутствия Президента, Конференция (Общее Собрание) избирает временного Президента для конкретного заседания и на время отсутствия Президента.

Секретариат

1. Состав и способ образования Секретариата указаны в статье 5. пар. 2 Учредительного акта, с учётом поправок, внесённых на Конференции в г. Софии, в июне 1996 г.

2. Штаб-квартира Секретариата ЕМАП, как указывается в Учредительном акте (статья 5, пар. 2, пункт «б») находится в Афинах.

3. Кандидатуры на членство в Секретариат предлагаются руководителем каждой парламентской делегации, принимающей участие в Конференции (Общем Собрании), из числа участников с указанием фамилий кандидатов.

4. В том случае, когда в период срока исполнения своих обязанностей в Секретариат его член утратил мандат депутата или сенатора своего парламента, спикер национального парламента своим письмом на имя Генерального Секретаря назначает нового члена, который исполняет эти обязанности до истечения первоначального срока их действия.

5. Секретариат, будучи исполнительным органом по выполнению решений Конференции (Общего Собрания), является официальным внешним представителем ЕМАП. В период между двумя Конференциями (Общими Собраниями) он является также высшим органом политических решений, которые должны соответствовать обнародованным учредительным и уставным принципам Ассамблеи.

6. Основные обязанности Секретариата:

- Исполнять и приводить в действие решения Конференции (Общего Собрания);

- Планировать, решать и внедрять в жизнь такие инициативы и действия ЕМАП, которые способствовали бы осуществлению принципов Ассамблеи и решений её Конференций (Общих Собраний), а также доводили бы до сведения мировой общественности её цели;
- Разрабатывать повестку дня Конференции (Общего Собрания), сроки ее проведения и подготавливать всё, что касается работы Конференции;
- Ежегодно составлять проект бюджета и годовой отчёт за прошедший год и предоставлять их на Конференцию (Общее Собрание) для утверждения;
- Составлять проект новой годовой программы деятельности и отчётный доклад и через Генерального Секретаря предоставлять их Конференции (Общему Собранию) для утверждения;
- Вести финансовые дела Ассамблеи;
- Следить за своевременным поступлением Добровольных взносов стран - участниц Ассамблеи и увеличением средств Ассамблеи за счёт финансовой поддержки, поступающей из различных источников, которые при этом ни в коем случае не должны влиять на Ассамблею и менять характер её действий;
- Координировать деятельность комиссий, информировать Ассамблею о ней и проявлять необходимую инициативу по созданию новых комиссий;
- Создавать рабочие группы из членов Ассамблеи и/или экспертов, которые могут облегчить его работу;
- Наблюдать, вместе с Президентом Конференции (Общего Собрания), за деятельностью международных организаций, Европейского Союза, Европейских институтов, занимающихся такой же или подобной деятельностью, сотрудничать с ними и продвигать позиции Ассамблеи.

Кроме перечисленных основных обязанностей Секретариат несёт и обязанности, возложенные на него решениями Конференции (Общего Собрания), а также те, которые возлагает сам на себя в рамках её решений.

7. Секретариат на свои заседания созывается Генеральным Секретарём. Место Генерального Секретаря, согласно статьи 6-й, пар. 2, п. «д» Учредительного акта Ассамблеи, занимает постоянный представитель Греции в секретариате. В день избрания Ассамблеей нового Секретариата руководитель греческой парламентской делегации на Конференции объявляет имя постоянного представителя Греции в Секретариате, который и становится его Генеральным Секретарем. Здесь же объявляется и имя его заместителя - также члена греческой парламентской делегации на данной Конференции.

Генеральный Секретарь

8. Генеральный Секретарь является руководителем Секретариата.

9. В обязанности Генерального Секретаря, помимо прочих, входит:

- Представлять Ассамблею в любых международных, политических, церковных, судебных и других органах;

- Созывать заседания Секретариата;
- Председательствовать на заседаниях Секретариата;
- Предлагать тематику на рассмотрение Секретариата;
- Назначать докладчиков по темам на заседаниях Секретариата;
- Приглашать конкретных лиц посетить штаб-квартиру Секретариата и присутствовать на его заседаниях;
- Курировать и координировать действия всех органов Ассамблеи, в том числе и рабочих комиссий;
- Способствовать, вместе с Президентом Конференции (Общего Собрания), продвижению позиций Ассамблеи в каждой международной и европейской организации и в средствах массовой информации;
- Расширять сотрудничество с комиссиями по религии европейских парламентов и содействовать всему тому, что помогает продвижению обнародованных тезисов Ассамблеи.

10. Заместитель Генерального Секретаря замещает Генерального Секретаря в случае его отсутствия. Он приглашается и присутствует на заседаниях Секретариата с правом слова, но без права голоса.

11. Секретариат размещается в офисе, предоставленном ему греческим парламентом.

12. Приглашения на три регулярных годовых заседания Секретариата и на все чрезвычайные заседания рассылаются Генеральным Секретарём всем членам Секретариата и Президенту Конференции (Общего Собрания) не позднее, чем за 20 дней до проведения намеченного заседания и включают в себя повестку дня и список докладчиков по обсуждаемым вопросам. Секретариат прилагает усилия к тому, чтобы за 5 дней до заседания были разосланы и тезисы докладов.

13. Большинство членов Секретариата может потребовать от Генерального Секретаря созыва заседания Секретариата направив ему обоснованное письмо. В этом случае Генеральный Секретарь должен созвать такое заседание в течение одного месяца. Заседания Секретариата закрыты для широкой публики.

14. На заседаниях Секретариата правом голоса располагают только члены Секретариата. Все лица приглашенные Генеральным Секретарём имеют только право слова.

15. Во время заседаний Секретариата и под ответственностью Генерального Секретаря должностными лицами ведутся краткие протокольные записи. До окончания заседания зачитываются принятые решения, которые затем вносятся на греческом и русском языках в книгу решений и подписываются членами Секретариата на последующем заседании.

Комиссии

1. По решению Конференции (Общего Собрания) сформированы следующие постоянные комиссии ЕМАП:

- а) Финансовая Комиссия;
- б) Комиссия по регламенту;
- в) Комиссия по правам человека;
- г) Комиссия по социальной деятельности;
- д) Комиссия по образованию;
- е) Комиссия по культуре.

Работа комиссий состоит в подготовке докладов для Конференции (Общего Собрания) и Секретариата. Вопросы для проработки и обсуждения в комиссиях предлагаются Конференцией или Секретариатом в рамках решений Конференции (Общего Собрания), или принимаются решением самой комиссии после представления вопроса ее председателем, при обязательном предварительном согласовании с Секретариатом.

2. Число этих комиссий может быть увеличено только по решению Конференции (Общего Собрания).

3. Количество членов комиссий определяется Конференцией (Общим Собранием), а члены комиссий и их председатели избираются ею.

4. В состав одной комиссии может входить не более одного представителя от каждой страны, за исключением того случая, когда представленный список членов Ассамблея, из которого комплектуются постоянные комиссии, исчерпан.

5. Комиссия избирает докладчика по каждому конкретно обсуждаемому вопросу путём открытого голосования её членов. Докладчик ответственен за подготовку доклада и представляет доклад - предложение комиссии перед Конференцией (Общим Собранием).

6. Комиссии проводят свои заседания по предложению своих председателей и по согласованию с Секретариатом, который определяет место и время заседания, а также способ покрытия затрат, которые могут возникнуть. Две и более комиссий могут проводить совместные заседания по темам, представляющим общий интерес.

7. Комиссии могут поручать группам специалистов или конкретным лицам, с согласным мнением Секретариата, рассмотреть конкретные вопросы.

8. Решения комиссий принимаются относительным большинством присутствующих членов.

9. Решения комиссий представляются в Секретариат, который в свою оче-

редь ставит их на голосовании на Конференции (Общем Собрании) со своими или без таковых дополнениями и с положительным или отрицательным заключением. Если Секретариат сочтёт нужным не представлять на Конференции (Общем Собрании) заключение комиссии, он вправе этого не делать. Члены комиссии, предложение которой вместе с заключением Секретариата не представлено Конференции (Общему Собранию) на голосование, могут потребовать повторного рассмотрения в Секретариате данного вопроса для вынесения на Конференцию (Общее Собрание). В случае если Секретариат повторно вынесет отрицательное решение, комиссия может принять решение попросить президиум Конференции (Общего Собрания) вынести на голосование вопрос о том, будет ли рассмотрено данное предложение комиссии.

Президент доводит просьбу до сведения Конференции (Общего Собрания), которая и принимает окончательное решение.

10. Заседания комиссий закрыты для публики.

УПРАВЛЕНИЕ ФИНАНСАМИ

1. Постоянными и стабильными источниками доходов Ассамблеи являются добровольные взносы стран участниц, которые вносятся в кассу Ассамблеи и зачисляются на счёт, открывающийся в крупном банке г. Афин по выбору Секретариата на имя Генерального Секретаря и Кассира Секретариата.

Кроме этого финансовые ресурсы Ассамблеи дополняются взносами и пожертвованиями членов Ассамблеи, ее сторонников и спонсоров, а также другими незапрещёнными греческим законодательством взносами. Имущество ЕМАП состоит из выше названных поступлений, которые принимаются по решению Секретариата.

Во время первой Конференции (Общего Собрания), которая утвердит настоящий регламент, по предложению Секретариата, основанному на заключении финансовой комиссии, принимается минимальный, одинаковый для всех стран - участниц Ассамблеи, размер суммы основного взноса.

По завершению Конференции (Общего Собрания) всем спикерам парламентов стран - участниц направляются письма, в которых доводится до их сведения это решение и способ, которым его парламент может внести свой годовой взнос. Если государство - член Ассамблеи не в состоянии внести указанную сумму, то тогда Секретариат может изменить ее, исходя из возможностей данной страны.

По предложению Секретариата к Конференции (Общему Собранию) размеры годовых взносов могут быть увеличены с согласием делегации государства - члена ЕМАП.

После соответствующего заявления, которое подает страна - участница Генеральному Секретарю заблаговременно (до осуществления расхода и после принятия решения о его осуществлении), считается, что сумма затраченная на проведение Конференции (Общего Собрания) или заседания Секретариата покрывает часть ежегодного взноса данной страны - участницы.

2. Греческое государство через свой национальный парламент оказывает поддержку работе Секретариата, штаб - квартира которого находится в Афинах. Оно вносит арендную плату за его офисы и, кроме того, по соглашению с Секретариатом, выделяет дополнительную сумму на покрытие части текущих расходов.

3. Финансовая Комиссия предлагает, и Секретариат определяет бухгалтерский способ управления финансовыми средствами. В любом случае, это управление руководствуется следующими принципами: - Находится в рамках принципов и задач ЕМАП и утверждённой Конференцией (Общим Собранием) бюджета;

- Никакие расходы не осуществляются и не признаются без одобрения Секретариата, который информирует об этом финансовую комиссию;
- Никто не имеет право приступить к осуществлению финансовой или любой другой деятельности от имени ЕМАП или Секретариата, вне зависимости от источника поступления денег (даже если он находится вне бухгалтерского учёта) без предшествующего этому решению Секретариата.
- Документы подписываются Кассиром Секретариата.

4. Секретариат, по договорённости с финансовой комиссией, назначает одного из своих членов Кассиром Ассамблеи.

Он является ответственным лицом, отвечает за правильное управление финансами и помогает Секретариату определиться, после предложения финансовой комиссии, в бухгалтерском способе управления финансовыми средствами Ассамблеи.

Кассир без соответствующего решения Секретариата имеет право расходовать средства до суммы, определяемой Секретариатом. Для расходов превышающих вышеназванную сумму требуется всегда соответствующее решение Секретариата.

В случае отсутствия Кассира, Генеральный Секретарь вправе заменить его и при этом он располагает всеми полномочиями Кассира, включая право подписи финансовых документов.

5. В обязанности Кассира, помимо прочих, входит:

- Несение ответственности за управление финансами Ассамблеи;
- Во время апрельского заседания подавать в Секретариат, совместно с финансовой комиссией, проект бюджета;
- Подавать в Секретариат, на сентябрьском заседании, бюджет, принятый на Конференции (Общем Собрании);
- Перед Конференцией (Общим Собранием) представлять в Секретариат, на его июньском заседании, текущее состояние счетов и финансовый отчёт за прошедший год;
- Участвовать в работе финансовой комиссии, цель которой обеспечение и увеличение доходов Ассамблеи.

6. Доходы Ассамблеи не могут, по какой - либо причине, быть распределены между членами Ассамблеи.

ЯЗЫКИ АССАМБЛЕИ

Официальными языками Ассамблеи являются: греческий, русский, английский и французский. На Конференциях (Общих Собраниях) Секретариат старается обеспечить синхронный перевод на все эти языки. На заседаниях Секретариата и комиссий прикладываются усилия для обеспечения необходимого перевода.

ПЕРЕХОДНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Конференция (Общее Собрание) при принятии данного регламента может, по предложению Секретариата, отсрочить вступление в силу отдельных его статей. Секретариат вправе поступить таким же образом со статьями данного регламента, имеющими к нему непосредственное отношение.

Настоящий регламент вступит в силу после того, как он будет принят Конференцией (Общим Собранием) и переведен на официальные языки Ассамблеи.

MANIFESTO OF THE PARTICIPANTS

In the conference held in Chalkidiki in June of 1993 at the initiative of the Greek Parliament to discuss the topic: “Orthodoxy in the new european reality”

MANIFESTO OF THE PARTICIPANTS IN THE CONFERENCE

We, the participants in the Conference convened by the Greek Parliament in Chalkidiki, from 30 June to 4 July 1993 on the topic of "Orthodoxy in the New European Reality", exchanged views on the basic questions referring to the cultural, social, historical and spiritual significance of the position and the role played in the new European reality by the Orthodox peoples, who comprise approximately half the population of Europe.

The Conference was pleased to take note of the fall of the atheistic regimes, which were contrary to human nature.

The above changes, as well as the changes taking place in Western Europe, including the Maastricht Treaty, must be understood and expressed through new, unified political and cultural terms.

In analysing this new reality, it must seek the possibility and the ability of the European Economic Community to take on and use Orthodoxy as another cultural expression.

Moreover, the institutional framework on which the European Economic Community bases its existence leaves the widest margins for recording a variety of cultural expressions of a historical, religious and theological character.

The Conference calls on Greece, as the only Orthodox member of the European Economic Community, to promote all the prerequisites for recognition by the European Community of the progressive role of the Orthodox tradition in shaping European civilisation.

The Conference calls on the Russian Federation, as the only Orthodox member of the Security Council of the United Nations, to defend in the Council the common interests of the Orthodox peoples and not to permit any discrimination against them.

The Conference calls on all its member countries to oppose existing misinformation in reports of the part played by Orthodox peoples in areas of conflict.

The Conference encourages the unanimous contribution of the Orthodox peoples in planning future developments in the Balkans and in Europe.

In addition, it evaluates the role of Orthodoxy in the present-day course of developments in Europe, it utilises all those elements of the common spiritual heritage which have gone to make up its identity through the years and its contemporary thought.

The Conference calls on the Orthodox peoples to exploit the ability of Orthodoxy to transcend any nationalistic tendencies or tendencies to complacency and through its unity and ecumenicality, to stress its own special identity, of the Balkans and Eastern Europe in the pluralism of the common European Home, and to seek for ways in which it can contribute to the building and establishment of peace and justice in the new Europe.

It also feels the obligation to foster means of cooperation between all political and religious factors and effective means of protection where required by religious minorities, whether they live in traditional Orthodox countries or elsewhere.

The Conference regards the attempts to change the religious and cultural map of Europe, through proselytism and fostering of religious antagonisms, as being highly objectionable.

The Conference, on the basis of the Orthodox tradition of the supreme worth of the human individual, proposes that the contribution of Orthodoxy be broadened to include the search for solutions to the problems of concern to the contemporary European citizen: ecological and social problems, mental illness, other private matters, racism, etc.

The Conference has stressed the ability which Orthodoxy has, as the preeminently unifying force in the Eastern part of Europe, to function as a bridge between Europe and other civilisations, particularly those of Asia, thus contributing to the consolidation of peace.

The Conference expresses its solidarity with persecuted and suffering Orthodox and other Christian peoples.

The Conference has explored the need for continuous contact between the political sphere, governments, parliaments, their Churches, the intellectual institutions and the personalities of the countries with Orthodox populations, as well as other organisational forms of cooperation between Orthodox peoples.

The participants in this parliamentary forum express the will to meet in September in Athens, under the aegis of the Greek Parliament, for organising the Founding Assembly and establishing an Interparliamentary Committee.

Finally, the participants in the Conference commend all the efforts made by the Greek Parliament and the Interparliamentary Committee for Religious Affairs and Orthodoxy in organising and holding the Conference.

FOUNDING ACT

Passed by the participants of E.I.A.O. during their first convention held in Athens in November of 1994

FOUNDING ACT OF THE EUROPEAN INTERPARLIAMENTARY ASSEMBLY ON ORTHODOXY

Article 1

The Orthodox Members of Parliament, as representatives of the European States, do hereby decide the establishment of the “European Interparliamentary Assembly on Orthodoxy”.

Article 2

a. The European Interparliamentary Assembly on Orthodoxy shall consist of Parliamentary delegations whose members shall be Orthodox deputies.

b. The participation of the Orthodox Members of Parliament in the Interparliamentary Assembly shall be decided in pursuance of the Standing Orders of each Parliament, either by its Plenary Session or by its Bureaus. In case the Parliament of each country fails to appoint deputies as representatives to the above Assembly, the group of the Orthodox Deputies of each country may designate and send its own representatives to the Assembly.

c. Those countries who have an organized and administratively autonomous local Orthodox Church and yet, there is no Orthodox member in their Parliament, may be requested to send observers non-orthodox to the Assembly derived from their Parliaments.

d. The representation of each Parliament may reach up to five members. The representation of Parliament consisting of two parliamentary bodies shall be defined in pursuance of paragraph b of present article and in accordance with the constitutional provisions in force in each country.

Article 3

The objectives of the Interparliamentary Assembly were promulgated at the Chalkidiki Conference of July 3, 1993, which was organized by the Hellenic Parliament. These objectives are as follows:

a. The recording and evaluation of the changes taking place in Europe.

b. The enhancement of the role of Orthodoxy within the framework of the European Union and the consolidation of Orthodoxy as an important and necessary political cultural and spiritual entity geared towards the shaping of a new European reality.

c. The contribution of the ecumenical and unifying spirit of Orthodoxy both towards the transcendence of extreme nationalistic, confessionary and religious contradictions and the discovery of effective means for the protection of ethnic or religious minorities.

d. The cooperation with international organisations aiming at upholding respect for the cultural and religious map of Europe and guarding against any form of proselytism, as well as averting phenomena of confessionary or religious antagonism or activities or phenomena of attack against social and political morality which engender religious intolerance and ethno-racial fanaticism in Europe.

- e. The support of the role of Orthodox culture as a unifying force in Eastern Europe and as a bridge for Europe in its relationships with the other cultures.
- f. The support of human rights and religious freedoms not only of the Christians but also of the adherents of other religions, both in the European countries and throughout the world, through interventions made to international organisations and to local State authorities.
- g. The better utilisation of the role played by Greece and Russia in the European Union and in the United Nations Security Council respectively for the upgrading and affirmation of the significant unifying role of Orthodoxy.
- h. The encouragement of contacts between parliamentary, political, ecclesiastical, academic and spiritual figures, or institutions geared towards the development of an Orthodox cultural heritage and their contribution to the contemporary global dialogue on human rights and the peaceful coexistence of peoples.
- i. The fuller activation of Orthodoxy with the purpose of its promoting solutions to the critical problems of contemporary European society and the ecological environment.

Article 4

The Interparliamentary Assembly shall implement its objectives through:

- a. Interventions made to International Organisations and to international public opinion.
- b. Resolutions arrived at and Representations made to Governments and Churches, Organisations and Institutions involved
- c. Proclamations of principles.
- d. The dispatching of its delegations to crucial decision-making centres.
- e. The organization of parliamentary conferences.
- f. Publications, TV and Radio broadcasts.
- g. The setting up of liaisons with similar international or regional groupings.

Article 5

1. a. The supreme Assembly of the Interparliamentary Assembly shall be the Plenary Session of the Parliamentary delegations participating in it.
- b. The General Assembly shall convene once a year, in June, in a state decided by the General Assembly during its last session. The proceedings of the Interparliamentary Assembly shall be directed by the President who shall be elected by the plenary session of the Assembly. The President shall address a relevant invitation to all members which shall contain the programme of the works and the issues to be discussed, as they are set forth by the Secretariat.
- c. Each Parliamentary delegation shall have one vote. The plenary shall be considered as constituting a quorum when the three fifths of the countries participating in the Assembly are present at its sessions. The decisions shall be taken by an absolute majority of the members present. A majority of two thirds of the members shall be required to amend the statute.
- d. The plenary can be summoned extraordinarily by its President, following a recommendation by the Secretariat, within two months after submission

of the recommendation. The recommendation by the Secretariat must state the specific reasons calling for the extraordinary convocation of the plenary.

2.a. A Secretariat shall be set up with a view to the preparation of the issues and the implementation of the resolutions of the Assembly. The Secretariat shall be composed of seven (7) members. Its members shall be elected by the Assembly.

b. The seat of the Secretariat shall be in Athens. The Secretariat shall be convoked three times a year and extraordinarily in case it is deemed necessary by the Secretary-General.

c. The Secretariat members' term of office, as well as this of the President of the Assembly shall be for two years.

d. Russia and Greece shall be permanent members of the Secretariat.

e. The General Secretary shall direct the works of the Secretariat. He shall be a member of its 7 - member composition. As General Secretary shall be appointed the representative of Greece who shall organize the modus operandi of the Secretariat.

f. The Hellenic Parliament shall undertake the obligation, through its Parliamentary Committee on Religion and Orthodoxy, to provide the necessary support for the functioning of the Secretariat.

Article 6

The present Founding Act, which was adopted on 5 November 1994 by the participating states in the Founding Synod of the European Interparliamentary Assembly on Orthodoxy in Athens, was drawn up in the Greek, Russian, English and French languages; each text is equally authentic and shall be signed by the delegations.

Article 5, par. 1, sub-par. B, second phrase and Article 5, par. 2 sub-par. C have been thus formulated, following the amendments voted upon by the General Assembly, convoked in Sofia in 1996.

REGULATION OF FUNCTION

Passed at the Annual Convention of E.I.A.O. held in Warsaw in June of 1998

REGULATION OF FUNCTION

COMPOSITION - PARTICIPATION

1. Based on the Founding Act of the European Interparliamentary Assembly on Orthodoxy, as adopted at the Founding General Assembly of Athens in 1993 and amended at the General Assembly of Sophia in 1996, members of the Assembly, participating with parliamentary delegations, are the countries mentioned below:

Albania, Armenia, Bulgaria, Georgia, New Yugoslavia, Greece, Estonia, Kazakhstan, Cyprus, Latvia, Belarus, Lithuania, Moldavia, Ukraine, Poland, Rumania, Russia, Slovakia, Chechia, and Finland, i.e. 20 countries.

2. Observers, in the sense of article 2, par. c. of the Founding Act or for whatever other reason the General Assembly resolved, may be parliamentary delegations from other European states or likewise from other states of other continents, which spiritually belong to the Ecumenical and the other initially established Patriarchates.

The members of parliamentary delegations of countries participating as observers in the Assembly, hold solely the right of speech, are not eligible for Secretaryship, while they are eligible for members of the committee or participation in working groups.

3. The way of appointment and the number of members of parliament participating in each delegation is stipulated in article 2 of the Founding Act the General Assembly (G.A.), following a proposal made by the Secretariat, brings paragraph b of article 2 of the Assembly's Founding Act into effect.

4. The General Assembly, following a proposal made by the Secretariat, increases the number of the E.I.A.O. members and of the observers.

5. The term of office as members of delegations coincides with the term of office as members of the national parliament in which one belongs. Participation of members in the delegation is confirmed by the President of the national parliament in each annual General Assembly.

6. The E.I.A.O. delegation members must be members of their national Parliaments. In case a delegation member ceases being a member of his national Parliament, he then, likewise, ceases being member of his delegation, while the parliament in which he belongs appoints a new member instead.

7. In case a member is for whatever reason in no position to participate in the E.I.A.O. events the President of the national parliament may appoint a temporary substitute for a certain event or time period. In such cases, the substitute bears all the rights of the member he is substituting for.

THE ASSEMBLY'S ORGANS

1. These are the Plenary Session of Parliamentary Delegations (General Assembly) and the Secretariat.

THE GENERAL ASSEMBLY

1. According to art. 5, par. 1a of the Founding Act, it is the supreme organ of the E.I.A.O. and consists of the Delegations of all member states.

2. The way in which the General Assembly convenes and the way decision-making occurs during its sittings is stipulated in article 5 par. 1 of the E.I.A.O. Charter Act.

3. The General Assembly convenes once annually, during the month of June, in a city decided upon by none other during its every last sitting. The countries and cities are decided upon by the Assembly following a proposal of the member states wanting to is submitted to the Secretariat and its suggestion to the G.A. The city in which the Assembly shall convene must provide the necessary infrastructure, while the expenses of the G.A. and the way in which these will be covered are agreed upon with the Secretariat, which also participates in covering the costs. In case during the year, problems occur which do not allow for the realisation of the G.A. in the city decided upon, then by proposal of the President of the G.A. the Secretariat can decide for change in place and inform the members of the Assembly on this change.

4. The G.A. is summoned by its President by means of his invitation addressed to each President of the national parliaments in order for the latter to appoint the delegation of his parliament to the Assembly. In the invitation both the agenda of the G.A. which the Secretariat has decided for is included and the number of members invited to each G.A. by each parliament, which number remains the same for all parliaments but should not exceed five members.

5. The members of parliament participating in the G.A. are also members of the Assembly. At the extraordinary General Assemblies summoned by the President following decision and proposal of the Secretariat, the invitations are addressed to the members of the Assembly (natural entities) of that year, while service of the invitations is additionally sent to the presidents of the national parliaments.

6. The G.A. commences its sitting on the basis of the agenda proposed to the President by the Secretariat. For any addition of a new item to the agenda it is necessary that a motion is submitted to the President of the G.A., which is presented in order to be voted for and registered on the agenda.

7. Each member state has the right to cast one vote at the G.A. which is reflected by the representative of the parliamentary delegation of the par-

ticular county who eventually reflects each country's view on the issue under discussion in a responsible manner. Each member of parliament, member of the G.A., holds the right to express his views freely even if these are other than those held by the head of his national delegation.

8. All sittings and discussions of the G.A. are open to the public unless the opposite is resolved by the aforementioned organ. The public whose presence during the sittings has been accepted remains seated and quiet while the President holds the power to expel from the assembly hall individuals obstructing the works of the Body.

9. The order and time limits of the members' speeches must be set by the president at the beginning, while in case of a counter proposal the G.A. is to decide. Reporters appointed by the Secretariat or the standing committees in order to present their recommendations precede other speakers. Members wishing to be called upon to speak must submit a request to the President in writing or orally. The General Secretariat is called upon to speak immediately after this has been requested and after the termination of the member-speaker's address. If the speech time allotted to members of the sitting is deemed insufficient and in order for the discussion on the issue to be completed within the total of the set time, the G.A. may reduce the speech time allotted to each member of the sitting but to no less than three minutes by means of its decision. No speaker can be interrupted by anybody without his prior consent, unless it is the President. If a speaker falls beyond the scope of the under discussion issue, the President may bring him back into focusing on the relevant issue, and in case he insists he is then deprived of speech.

10. Members of the sitting obstructing the process of the G.A. in whatever possible way, unless they comply with the President's recommendations, he may then inflict penalties which are: reprimand, five minute expulsion from the assembly hall, a half hour expulsion and expulsion for the rest of the particular sitting of the G.A.

11. The minutes of the G.A. are recorded on tape and de-recorded and published on responsibility of the Secretariat. If the President of the G.A. finds that the speaker uses words and expressions which insult the honour and reputation of individuals, members of the G.A. in particular, he then holds the right to suggest that these are taken back, otherwise he holds the right to forbid their recording in the minutes.

Furthermore, if the President finds such words or expressions recorded in the minutes he holds the right to order for them to be removed.

12. Every member of the sitting requesting to be called upon to speak on a personal subject or places an issue of procedure or order, is called by the President of the G.A. in order to explain in one minute the nature of the placed issue. If according to the President's estimation an issue actually exists, he

is then called upon to speak for three minutes. The G.A. decides on the issue which was placed.

13. Prime Ministers, presidents of parliaments, ministers, leaders of autocephalus Christian churches of member countries of the E.I.A.O. may be invited and to speak at the G.A. by notice of the Secretariat or even the President. By suggestion of the President of the G.A. and the Secretariat's approval, non members of the Assembly may be invited in order to speak at the G.A. on a prearranged by the Secretariat subject or to observe the works of the G.A. without the right of speech unless these are held in camera.

14. International organisations or non governmental organisations, i.e. the European parliament, the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, the Parliamentary Assembly of the W.E.U., the Parliamentary Assembly of the P.A.B.S.E.C, the North-Atlantic Assembly, the Parliamentary Assembly of the Security and Cooperation Council in Europe and others, may participate in the G.A. as observers, upon notice addressed to them by the President and approval of the Secretariat.

PRESIDENT OF THE GENERAL ASSEMBLY

1. The main responsibilities of the President of the G.A. are:
 - To convene the G.A. once a year during the month of June at a place which has been decided by the G.A.
 - To convene the G.A. extraordinarily whenever and in whatever way the present rules of order stipulate.
 - In order for the G.A. to convene invitations are sent to relative parliaments of the Assembly's member states. -To preside at the General Assembly.
 - To contribute to the implementation of the General Assembly's decisions.
 - To contribute to the distribution of the Assembly's principles and the decisions of its organs.
 - To follow in cooperation with the General Secretariat the activity of international organisations, European and other, the European Union's and actors' having similar objectives as those of the E.I.A.O., to cooperate with theses and to project the views of the Assembly.

2. The President of the G.A. is called by the General Secretariat obligatorily to the meetings of the Secretariat. The invitation addressed to him includes the items of the agenda, and in addition to this, he is sent the folder which is sent to all the members of the Secretariat. During the meetings he holds the right of speech which is given immediately upon request.

3. In case of the President's absence, the G.A. elects a provisional President for the needs of the particular sitting and for as long as the President is absent.

THE SECRETARIAT

1. The composition and the manner of formation of the Secretariat are referred to in article 5 par. 2 of the Founding Act as amended at the G.A. of Sophia in June 1996.

2. The Secretariat of the E.I.A.O. as for that matter stipulated in the Founding Act of the Assembly, article 5 par. 2 subpar.b has its seat in Athens.

3. Candidatures for the position of Secretariat members are submitted by the head of each parliamentary delegation, in which the names of the nominees are also included, who must participate in the specific parliamentary mission of their country participating in the G.A.

4. If, during the Secretariat's term, one of its members loses his parliamentary or senatorial identity, then the President of the national parliament appoints another instead by means of a letter to the General Secretariat and he performs his duties for the remaining term of the state's member he substituted for.

5. The Secretariat constitutes the executive organ of the General Assembly's decisions and the outwards official expression of the E.I.A.O., while between two General Assemblies it is the supreme organ of political decisions which indeed must always be consistent with the Assembly's declared founding and articles of association principles.

6. The Secretariat's main duties are:

- To implement and execute the decisions of the G.A.
- To plan, decide upon and promote initiatives and actions, such that will serve the Assembly's principles, the decisions of the G.A. and render the Assembly's objectives known throughout the world.
- To plan the agenda, the time schedule and in general whatever concerns the G.A.
- To draw up each year's budget plan and the annual report of the previous one and have them submitted to the G.A. through the treasurer in order for them to be approved.
- To manage the Assembly's finances.
- To care for the collection of voluntary contributions of member states of the Assembly and the increase of its revenues through financial aid originating from various sources but which should not bind the Assembly in any way whatsoever and change alter its nature.
- To coordinate the activity of the committees, to inform the Assembly on this and to take the required initiatives in forming new committees.
- To form working groups out of the Assembly's members or even specialists who will facilitate its work.
- To follow, together with the President of the G.A., the action of international organisations, European fora having similar objectives and

the European Union's, to cooperate with them and to project the positions of the Assembly.

Apart from these main objectives, it holds all other assigned to it by the G.A., or it personally decides for within the frame of the G.A.'s decisions.

7. The Secretariat is called to convene by the General Secretariat. According to article 6 par. 2 subpar. e of the Assembly's Founding Act, the office of General Secretariat is held by the standing delegate of Greece to the Secretariat. On the day the new Secretariat is elected by the G.A., the head of the Hellenic parliamentary mission to the G.A. announces the name of the standing Greek delegate, who is also the new General Secretary of the Assembly's Secretariat, and his substitute, who is also member of the Hellenic parliamentary mission to the specific G.A.

SECRETARY GENERAL

8. The Secretary General is the head of the Secretariat.

9. The duties of the Secretary General are amongst others:

- To represent the Assembly against any political, religious, judicial or other authority.
- To summon a session of the Secretariat.
- To preside over the sessions of the Secretariat.
- To recommend issues to the Secretariat.
- To appoint the rapporteurs of issues at the sessions of the Secretariat.
- To invite personalities in order for them to visit the Secretariat's seat and follow its sessions.
- To care and coordinate the action of any G.A. organs, as well as the work committees in cooperation with the President of the G.A. for the projection of the Assembly's positions towards every international and European organisation and the mass media.
- To promote the cooperation among the committees of religion of the European parliaments and to care for everything contributing to the promotion of the Assembly's declared positions.

10. The Deputy Secretary General substitutes the Secretary General during his absence, and is moreover invited and attends the Secretariat's sessions having a right to speech but without being eligible to vote.

11. The Secretariat is seated in offices assigned to it by the Hellenic Parliament.

12. Invitations to the three standing annual sessions of the Secretariat but also to any extraordinary ones, are sent by the Secretary General to the members of the Secretariat and the President of the G.A. at least 20 days prior to the sitting, including the agenda and the rapporteurs of issues, while an effort is additionally made for the reports to be sent within 5 days prior to the sitting.

13. The majority of the Secretariat's members have the right to request from the General Secretary for the Secretariat to convene by means of a fully justified letter, while he is obliged as to summon the International Secretariat to assemble within a month.

14. At the Secretariat's sessions the right to speech and vote is solely confined to the members of the Secretariat. All individuals invited by the Secretary General only have the right to speech. The sessions of the General Secretariat are not open to the public.

15. During the assemblies of the Secretariat and on responsibility of the Secretary General, brief minutes are held by official agents. Prior to the close of the sessions the decisions made are read which are later written in the Hellenic and Russian language into the book of decisions and signed by the members of the Secretariat at the following session.

COMMITTEES

1. The following standing committees have been established by decision of the G.A.:

- a) Committee of finance
- b) Committee on the rules of function
- c) Human rights committee
- d) Social issues committee
- e) Committee on education
- f) Committee on culture

The task of the committees is to recommend to the G.A. and the Secretariat. Issues to be processed and discussed at the committees may be assigned by the G.A., the Secretariat within the frame of the G.A.'s decisions or even the committee itself may decide following recommendation of its president, always with the approval of the Secretariat.

2. The number of the committees may increase solely by decision of the G.A.

3. The number of committee members is determined by the G.A. while both its members and president are elected by it.

4. Members of a committee may not originate from the same state unless the number of members of all state delegations has been exhausted.

5. The committee elects its rapporteur for each specific issue to be processed, by means of an open election among its members. The rapporteur bears the responsibility for the preparation of the report and even introduces the committee's suggestion-recommendation to the G.A.

6. The committees convene following the proposal of their president and the approval of the Secretariat, which determines the place and time of session, likewise, the way in which the occurring expenses are to be met.

Two or even more committees may have common sessions on issues of common interest.

7. The committees, in accordance with the Secretariat, may assign the study of specific issues to special committees or specific individuals.

8. The decisions of the committees are taken by a relative majority of those present.

9. The decisions of the committees are submitted to the Secretariat which in turn submits them to be voted for at the G.A. either supplemented or not with a positive or negative recommendation of the Secretariat itself.

- If the Secretariat rules that there is no reason to have a committee's recommendation submitted to the G.A. then it may not do so. The members of a committee whose issue, by suggestion of the Secretariat, was not submitted for voting to the G.A. may request anew for the discussion of the in question issue at the Secretariat of the specific report in order for it to be submitted to the G.A. If the Secretariat again decides negatively, then the committee may, by its decision, ask the presiding board of the G.A. to have the G.A. itself decide whether it will take the committee's report into consideration.

10. The meetings of the committees are not open to the public.

FINANCIAL MANAGEMENT

1. The Assembly's fixed and constant resources are the voluntary contributions of member states which are deposited in the Assembly's treasury on a bank account opened for this purpose at a central Athenian bank which the Secretariat is to choose, in the name of the General Secretary and the Treasurer of the Secretariat.

In addition, the assembly's financial resources are supplemented by contributions and donations of the Assembly's members, its followers and sponsors and by other contributions which are not forbidden by the Hellenic law. The E.I.A.O. assets are composed of the aforementioned resources which are accepted by decision of the Secretariat.

At the initial G.A. of approval of the present regulation of function, a decision is made, following the recommendation of the Secretariat resulting from the finances committee's opinion, on the amount - basis for the contribution of each member state of the Assembly which is the same for all member states.

Following the G.A.'s conclusion, a letter is sent to the president of each parliament whose state participates in the Assembly and he is announced the decision and way in which his parliament may reimburse its annual contribution. If the member state is unable to reimburse the specific amount, then the Secretariat may adapt it to the potentials of the Member State.

Following the Secretariat's suggestion to the G.A., the annual contribution may increase by approval of the delegation of the Member - State and the E.I.A.O.

Following a relevant to this case request submitted to the General Secretariat by a member state of the E.I.A.O. on time and prior to the realisation of the expense and after its approval, they are considered to have partially covered the annual contribution, expenses to which it was subjected to, for the holding of the Assembly's Plenary Session or General Secretariat's Meeting in its country.

2. The Hellenic state, through its National Parliament cares for the assistance of the function of the Secretariat which is seated in Athens. It reimburses the rents for the Offices and in agreement with the Secretariat additionally reimburses an extra amount in order to partially meet the costs of the Secretariat's function.

3. The finances committee recommends and the International Secretariat decides for the manner of accounting management of the money. Nevertheless, the management is governed by the following principles:

It operates within the frame of the G.A.'s principles and objectives and the approved by the G.A. budget.

No expense is executed and is neither acknowledged without prior approval of the Secretariat which informs the finances committee accordingly.

Nobody is entitled to proceed to a financial or other activity whatsoever in the name of the Assembly or the Secretariat, whatever the source the money may originate from, even if these are out of account, without the Secretariat's prior decision.

The documents are signed by the Secretariat's treasurer.

4. The Secretariat, following consultation with the finances committee, appoints one of its members or the members of the finances committee to be treasurer of the Assembly. He is held responsible and accountable for the good management of the money and cares in order for the Secretariat, following the recommendation of the finances committee on the manner of account management of the Assembly's treasury money. The treasurer without the Secretariat's relevant decision, is entitled to make an expense up to an amount which is determined by decision of the Secretariat.

For expenses exceeding the in question amount, the decision of the Secretariat is always required.

If the treasurer is absent, Secretary General, functioning as treasurer, holds all the powers which the treasurer does, including the power to sign financial documents.

5. The treasurer's duties are among others:

- To be responsible for the Assembly's financial directorate.
- To submit to the Secretariat in cooperation with the finances committee the budget plan for the sitting of April.
- To submit to the Secretariat at the September sitting the approved by the G.A. budget.
- To submit to the Secretariat at the June sitting prior to the G.A. its audited

accounts of the past year and the annual financial report.

-To participate in the finances committee whose aim is to secure and increase the Assembly's revenues.

6. The Assembly's revenues may for no reason whatsoever be redistributed among its members.

LANGUAGES OF THE ASSEMBLY

The Assembly's official languages are Hellenic, Russian, English and French. At the General Assemblies, the Secretariat cares for the simultaneous translation in all these languages. At Secretariat and committee sessions care is taken for the translation needs to be covered.

INTERIM PROVISIONS

The G.A. by adoption of the present regulation, following the suggestion of the Secretariat, may postpone the effect of articles of the present, and the Secretariat may act likewise regarding articles of the present relevant to it. The present regulation shall come into effect following its approval by the Assembly and its translation into the official languages of the Assembly.

MANIFIESTO

De los participantes en el congreso celebrado en Calcídica en Junio de 1993
por iniciativa del Parlamento Griego para discutir el tema:
“la ortodoxia en la nueva realidad europea”

MANIFIESTO DE LOS PARTICIPANTES

Nosotros, los participantes en el Congreso convocado por el Parlamento griego en Halkidiki, del 30 de junio al 4 de julio de 1993 sobre el tema de “La ortodoxia en la nueva realidad europea”, intercambiamos puntos de vista sobre las cuestiones fundamentales que se refieren a los significados culturales, sociales, históricos y espirituales de la posición y el papel jugado en la nueva realidad europea por los pueblos ortodoxos, que representan aproximadamente la mitad de la población de Europa.

Los integrantes del Congreso se complacen en tomar nota de la caída de los regímenes ateos, que son contrarios a la naturaleza humana. Los cambios antes mencionados, así como los cambios que están sucediendo en Europa Occidental, incluyendo el Tratado de Maastricht, se deben entender y expresarse en nuevos términos políticos y culturales unificados. Al analizar esta nueva realidad, se debe buscar la posibilidad y la capacidad de que la Comunidad Económica Europea adopte y utilice la Ortodoxia como una expresión cultural. Por otra parte, el marco institucional en el que la Comunidad Económica Europea basa su existencia deja los márgenes más amplios para plasmar una gran variedad de expresiones culturales de carácter histórico, religioso y teológico.

Los integrantes del Congreso piden a Grecia, en su condición de único miembro ortodoxo de la Comunidad Económica Europea, que promueva todos los prerequisites para el reconocimiento por parte de la Comunidad Europea del papel progresista de la tradición ortodoxa en la formación de la civilización europea.

Los integrantes del Congreso piden a la Federación Rusa, el único miembro ortodoxo del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas, que defienda en el Consejo los intereses comunes de los pueblos ortodoxos y que no permita ningún tipo de discriminación contra ellos. La Conferencia les pide a todos sus países miembros a oponerse a la desinformación existente en los informes del papel desempeñado por los pueblos ortodoxos en zonas de conflicto.

Los integrantes del Congreso exhortan la contribución unánime de los pueblos ortodoxos en la planificación de los desarrollos futuros en los Balcanes y en toda Europa.

Además, evalúan el papel de la Ortodoxia en el curso actual de los acontecimientos en Europa, utilizan todos esos elementos del patrimonio espiritual común, que han sucedido para construir su identidad a través de los años y su pensamiento contemporáneo.

Los integrantes del Congreso hacen un llamamiento a los pueblos ortodoxos de explotar la capacidad de la ortodoxia de trascender las tendencias nacionalistas o tendencias a la complacencia, y a través de su unidad y ecumenicidad, enfatizar su propia identidad especial, de los Balcanes y Europa del Este en el pluralismo del hogar europeo común, y buscar maneras en la que puede contribuir a la formación y el establecimiento de la paz y la justicia en la nueva Europa. También siente la obligación de promover maneras de cooperación entre todos los factores políticos y

religiosos y medios eficaces de protección cuando sea requerida por las minorías religiosas, independientemente de que vivan en países ortodoxos tradicionales o en cualquier otro lugar.

Los integrantes del Congreso consideran que los intentos de cambiar el mapa religioso y cultural de Europa a través del proselitismo y la promoción del antagonismo religioso son muy objetables.

Los integrantes del Congreso, sobre la base de la tradición ortodoxa del valor supremo de la persona humana, proponen que la contribución de la Ortodoxia sea ampliada para incluir la búsqueda de soluciones a los problemas que preocupan a la ciudadanía europea contemporánea: problemas ecológicos y sociales, enfermedad mental, otros asuntos privados, comentarios racistas, etc.

Los integrantes del Congreso han enfatizado la capacidad que tiene la ortodoxia, como la fuerza preeminentemente unificadora en la parte oriental de Europa, de funcionar como un puente entre Europa y otras civilizaciones, en particular las de Asia, contribuyendo así al fortalecimiento de la paz.

Los integrantes del Congreso expresan su solidaridad con los pueblos ortodoxos y otros cristianos que sufren y son perseguidos.

Los integrantes del Congreso piden han analizado la necesidad de un contacto continuo entre la esfera política, los gobiernos, los parlamentos, sus iglesias, las instituciones intelectuales y las personalidades de los países con poblaciones ortodoxas, así como otras formas de organización de la cooperación entre los pueblos ortodoxos.

Los participantes en este foro parlamentario expresaron el deseo de reunirse en septiembre en Atenas, bajo los auspicios del Parlamento griego, para organizar la Asamblea Fundacional y establecer una Comisión Interparlamentaria.

Por último, los participantes en el Congreso elogian todos los esfuerzos realizados por el Parlamento Griego y la Comisión Interparlamentaria de Asuntos Religiosos y la ortodoxia para la organización y celebración del Congreso.

ACTA FUNDACIONAL

Aprobado por los miembros de la A.I.E.O. en la primera Asamblea General celebrada en Atenas en Noviembre de 1994

ACTA FUNDACIONAL DE LA ASAMBLEA INTERPARLAMENTARIA EUROPEA SOBRE LA ORTODOXIA

Artículo 1

Los miembros ortodoxos del Parlamento, en calidad de representantes de los Estados de Europa, deciden por la presente la creación de la «Asamblea Interparlamentaria Europea sobre la Ortodoxia»,

Artículo 2

a. La Asamblea Interparlamentaria de la Ortodoxia en Europa (A.I.O.E.) estará integrada por delegaciones parlamentarias, cuyos miembros serán diputados ortodoxos.

b. La participación de los miembros ortodoxos del Parlamento en la Asamblea Interparlamentaria se decidirá de conformidad con el Reglamento de cada Parlamento, ya sea por sesión plenaria o por sus oficinas. En caso de que el Parlamento de cada país no designe a los diputados como representantes para la Asamblea anterior, el grupo de diputados ortodoxos de cada país podrá designar y enviar a sus propios representantes a la Asamblea.

c. Los países que tienen una iglesia ortodoxa local organizado y con autonomía administrativa y, sin embargo, no hay ningún miembro ortodoxo en su Parlamento, se les podrá solicitar que envíen observadores no ortodoxos a la Asamblea derivada de sus parlamentos.

d. La representación de cada Parlamento podrá llegar a un máximo de cinco miembros. La representación del Parlamento, que consta de dos organismos parlamentarios se definirá de conformidad con el párrafo b del presente artículo y de conformidad con las disposiciones constitucionales vigentes en cada país.

Artículo 3

Los objetivos de la Asamblea Interparlamentaria se promulgaron en la Conferencia de Calcídica de 3 de julio de 1993, que fue organizado por el Parlamento griego. Estos objetivos son los siguientes:

a. El registro y la evaluación de los cambios que está teniendo lugar en Europa.

b. El fortalecimiento del papel de la ortodoxia en el marco de la Unión Europea y la consolidación de la ortodoxia como una entidad cultural y espiritual político importante y necesaria dirigida a la formación de una nueva realidad europea.

c. La contribución del espíritu ecuménico y de unificación de la ortodoxia tanto hacia la trascendencia de contradicciones nacionalistas, confesionaria y religiosa extremas y el descubrimiento de medios eficaces para la protección de las minorías étnicas o religiosas.

d. La cooperación con las organizaciones internacionales encaminadas a mantener el respeto por el mapa cultural y religioso de Europa y proteger

contra cualquier forma de proselitismo, así como evitar los fenómenos de antagonismo confesionarios o religiosos o actividades o fenómenos de ataque contra la moral social y política que generan intolerancia religiosa y fanatismo étnico-racial en Europa.

e. El apoyo de la función de la cultura ortodoxa como una fuerza unificadora en Europa del Este y como puente para Europa en sus relaciones con otras culturas.

f. El apoyo de los derechos humanos y las libertades religiosas, no sólo de los cristianos, sino también de los seguidores de otras religiones, tanto en los países de Europa como en todo el mundo, a través de intervenciones realizadas a organizacionales internacionales y a las autoridades locales del Estado.

g. El mejor aprovechamiento del papel desempeñado por Grecia y Rusia en la Unión Europea y en el Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas, respectivamente, para la mejora y la afirmación del papel unificador importante de la ortodoxia.

h. El fomento de los contactos entre parlamentarios, figuras políticas, eclesiásticas, académicas y espirituales, o instituciones orientadas al desarrollo de un patrimonio cultural ortodoxo y su contribución al diálogo mundial contemporáneo sobre los derechos humanos y la coexistencia pacífica de los pueblos.

i. La activación completa de la ortodoxia con el propósito de promover soluciones a los problemas críticos de la sociedad europea contemporánea y el entorno ecológico.

Artículo 4

La Asamblea Interparlamentaria deberá cumplir sus objetivos a través de:

a. Intervenciones hechas a las organizaciones internacionales y a la opinión pública internacional.

b. Resoluciones alcanzadas y representaciones ante los gobiernos e iglesias, organizaciones e instituciones que participan.

c. Proclamaciones de principios.

d. El envío de sus delegaciones a los centros de toma de decisiones cruciales.

e. La organización de conferencias parlamentarias.

f. Publicaciones, programas de radio y TV.

g. El establecimiento de enlaces con grupos internacionales o regionales similares.

Artículo 5

1. a. La Asamblea Suprema de la Asamblea Interparlamentaria será la Sesión plenaria de las delegaciones parlamentarias que participan en ella.

b. La Asamblea General se reunirá una vez al año, en el mes de junio, en un estado que decida la Asamblea General en su última sesión. Los procedimientos de la Asamblea Interparlamentaria serán dirigidos por el Presidente, el cual será elegido por el Pleno de la Asamblea. El Presidente dirigirá una invitación pertinente a todos los miembros, que deberá incluir el programa de trabajo y los temas a tratar, a medida que son establecidos por la Secretaría.

c. Cada delegación parlamentaria tendrá un voto. El plenario se considerará que constituye un quórum cuando las tres quintas partes de los países participantes en la Asamblea estén presentes en sus reuniones. Las decisiones se tomarán por mayoría absoluta de los miembros presentes. A una mayoría de dos tercios de los miembros se le requerirá modificar los estatutos.

d. El Pleno puede ser convocado extraordinariamente por su Presidente, a raíz de una recomendación de la Secretaría, dentro del plazo de dos meses después de la presentación de la recomendación. La recomendación de la Secretaría deberá exponer las razones específicas de la convocatoria para la celebración extraordinaria del Pleno.

2.a. La Secretaría deberá ser constituida con miras a la preparación de los temas y la aplicación de las resoluciones de la Asamblea. La Secretaría estará integrada por siete (7) miembros. Los miembros serán elegidos por la Asamblea.

b. La sede de la Secretaría estará en Atenas. La Secretaría será convocada tres veces al año y extraordinariamente en caso de que el Secretario General lo considere necesario.

c. El mandato de los miembros de la Secretaría, así como del Presidente de la Asamblea será de dos años.

d. Rusia y Grecia serán miembros permanentes de la Secretaría.

e. El Secretario General se encargará de dirigir los trabajos de la Secretaría. Deberá formar parte de los 7 miembros de su composición. Como Secretario General se nombrará al representante de Grecia, que deberá organizar el modus operandi de la Secretaría.

f. El Parlamento griego tendrá a su cargo la obligación de proporcionar, a través de su Comisión Parlamentaria de la Religión y la ortodoxia, el apoyo necesario para el funcionamiento de la Secretaría.

Artículo 6

La presente Acta Fundacional, que fue aprobada el 5 de noviembre de 1994 por los estados participantes en el Sínodo Fundador de la Asamblea Interparlamentaria de la ortodoxia de Europa, en Atenas, fue redactada en los idiomas griego, ruso, inglés y francés; cada texto es igualmente auténtico y deberá ser firmada por las delegaciones.

El Artículo 5, párr.1, sub-párr. B, segunda frase del artículo 5, párr.2 sub-párr. C han sido formulados así a raíz de las enmiendas aprobadas por la Asamblea General, convocada en Sofía en 1996.

REGLAMENTO SOBRE LAS FUNCIONES

Aprobado en la convención anual de la A.I.O.E.
celebrada en Varsovia en Junio de 1998

REGLAMENTO SOBRE LAS FUNCIONES

COMPOSICIÓN - PARTICIPACIÓN

1. De acuerdo con el Acta Fundacional de la Asamblea Interparlamentaria Europea sobre la Ortodoxia, que Aprobada en la Asamblea General Fundacional de Atenas en 1993 y modificada en la Asamblea General de Sofía en 1996, los miembros de la Asamblea, que participan en las delegaciones parlamentarias, son los países que se mencionan a continuación:

Albania, Armenia, Bulgaria, Georgia, Nueva Yugoslavia, Grecia, Estonia, Kazajstán, Chipre, Letonia, Bielorrusia, Lituania, Moldavia, Ucrania, Polonia, Rumania, Rusia, Eslovaquia, Chechia, y Finlandia, es decir, 20 países.

2. Los observadores, en el sentido del artículo 2, párr. c. del Acta Fundacional o por cualquier otra razón que la Asamblea General resolviera, pueden ser delegaciones parlamentarias de otros estados europeos o de otros estados de otros continentes, que en sentido espiritual pertenecen al patriarcado Ecuménico y los otros patriarcados inicialmente establecidos.

Los miembros de las delegaciones parlamentarias de los países que participan en la Asamblea en calidad de observadores, tienen únicamente derecho a voz, no son elegibles para el Secretariado, pero sí lo son para miembros de la comisión o para participar en grupos de trabajo.

3. La forma de designación y el número de parlamentarios que participan en cada delegación se estipula en el artículo 2 del Acta Fundacional de la Asamblea General (A.G.), a raíz de una propuesta presentada por la Secretaría, pone en vigor el párrafo b del artículo 2 del Acta Fundacional de la Asamblea.

4. La Asamblea General, a propuesta de la Secretaría, incrementa el número de miembros y de observadores de la A.I.O.E.

5. La duración del mandato como miembros de las delegaciones coincide con la duración del mandato como miembros del parlamento nacional al que se pertenece. La participación de los miembros de la delegación es confirmada por el Presidente del parlamento nacional de cada Asamblea General anual.

Los integrantes de la delegación de la A.I.O.E. deben ser miembros de sus parlamentos nacionales. En caso de que un miembro de la delegación deje de ser miembro de su parlamento nacional, entonces, del mismo modo, deja de ser miembro de su delegación, mientras el parlamento al que pertenece nombra a un nuevo miembro en su lugar.

6. En caso de que un miembro, por cualquier motivo, no esté en condiciones de participar en los eventos de la A.I.O.E., el Presidente del parlamento nacional podrá nombrar un sustituto temporal para un evento en concreto o por un periodo de tiempo. En tales casos, el sustituto posee todos los derechos del miembro al que está sustituyendo.

ORGANISMOS DE LA ASAMBLEA

Estos son la Sesión Plenaria de las Delegaciones Parlamentarias (Asamblea General) y la Secretaría.

LA ASAMBLEA GENERAL.

1. De acuerdo con el art.5, párr.1a del Acta Fundacional, es el organismo supremo de la A.I.O.E., y está compuesta por las delegaciones de todos los estados miembros.

2. La forma en que la Asamblea General se reúne y cómo las decisiones son tomadas se produce durante sus sesiones, según lo estipula el artículo 5 párr.1 de la Carta Orgánica de la A.I.O.E.

3. La Asamblea General se reúne una vez al año, en el mes de junio, en una ciudad decidida por ningún otro organismo durante su última sesión. La Asamblea decide los países y ciudades a partir de las propuestas de los estados miembros que desean que sean presentados a la Secretaría y su propuesta a la A.G. La ciudad en la que la Asamblea se reúna debe proporcionar la infraestructura necesaria, mientras que los gastos de la A.G. y la forma en que éstos serán cubiertos, son acordados con la Secretaría, que también participa en la cobertura de los costes. En caso de que durante el año, se produzcan problemas que no permitan la realización de la A.G. en la ciudad acordada, entonces, a propuesta del Presidente de la A.G., la Secretaría puede decidir un cambio del lugar e informarles a los miembros de la Asamblea sobre este cambio.

4. La A.G. es convocada por su Presidente, por medio de la invitación dirigida a cada Presidente de los parlamentos nacionales, a fin de que éste designe la delegación de su parlamento que asistirá a la Asamblea. En la invitación se incluye tanto la agenda de la A.G., que la Secretaría ha decidido, y el número de miembros invitados a cada A.G. por cada parlamento, cuyo número es el mismo para todos los parlamentos, pero no debe exceder de cinco miembros.

5. Los parlamentarios que participan en la Asamblea General también son miembros de la Asamblea. En las Asambleas Generales extraordinarias convocadas por el Presidente tras la decisión y la propuesta de la Secretaría, las invitaciones son dirigidas a los miembros de la Asamblea (personas naturales) de ese año, además de que también se les manda a los presidentes de los parlamentos nacionales.

6. La A.G. comienza su sesión en base a la agenda que la Secretaría le propone al Presidente. Para la adición de un nuevo punto a la agenda, es necesario presentar una moción al Presidente de la Asamblea General, para que sea sometido a votación e inscrito en el orden del día.

7. Cada estado miembro tiene derecho a un voto en la Asamblea General, que es reflejado por el representante de la delegación parlamentaria del país en particular, que finalmente refleja de manera responsable la opinión de cada país sobre la cuestión sometida a debate. Cada miembro del parlamento, miembro de la Asamblea, tiene el derecho de expresar su opinión libremente, aun cuando esta fuera diferente a la de la cabeza de la delegación nacional.

8. Todas las sesiones y debates de la A.G. están abiertas al público a menos que lo contrario sea resuelto por el órgano mencionado. El público cuya presencia durante las sesiones ha sido aceptada, permanece sentado y tranquilo, mientras que el Presidente tiene el poder de expulsar de la sala a los individuos que obstruyan el trabajo del organismo.

9. El orden y los límites de tiempo de los discursos de los miembros deben ser establecidos por el Presidente al principio, mientras que en el caso de una contrapropuesta, la A.G. es la que debe decidir. Los corresponsales designados por la Secretaría o por las comisiones permanentes para presentar sus recomendaciones preceden a los demás oradores. Los miembros que deseen ser llamados a hablar deben presentarle una solicitud verbal o por escrito al Presidente. La Secretaría General está llamada a hablar inmediatamente después de esta solicitud y después de que el miembro haya terminado su disertación. Si el tiempo de intervención asignado a los miembros de la sesión se considera insuficiente, y para que se pueda completar el debate sobre el tema dentro del tiempo programado, la A.G. puede reducir el tiempo de intervención asignado a cada miembro de la sesión, pero a no menos de tres minutos por medio de su decisión. Ningún orador puede ser interrumpido por nadie sin su previo consentimiento, a menos que sea el Presidente. Si un orador se sale del tema de discusión, el Presidente podrá invitarlo a reenfocarse en el tema relevante, en caso de que insista, se le privará de hablar.

10. Los miembros de la sesión que de alguna manera obstruyan el proceso de la A.G., a menos que cumplan las recomendaciones del Presidente, éste podrá imponerles sanciones, que pueden ser: amonestación, una expulsión de cinco minutos del salón de actos, una expulsión de media hora y la expulsión por el resto de la sesión especial de la Asamblea General.

11. Las actas de la A.G. se graban en cintas y son publicadas bajo la responsabilidad de la Secretaría. Si el Presidente de la A.G. considera que el orador está utilizando palabras y expresiones que insultan el honor y la reputación de personas, miembros en particular de la A.G., entonces tiene derecho a sugerirle que las retire, de lo contrario, tiene el derecho de prohibir que sean registradas en el acta.

Por otra parte, si el Presidente encuentra tales palabras o expresiones registradas en el acta, tiene el derecho de ordenar que sean retiradas.

12. Cada miembro de la asamblea que pida la palabra para hablar sobre un tema personal o identifique un problema de procedimiento u orden, es

llamado por el Presidente de la Asamblea General para que explique en un minuto la naturaleza del problema identificado. Si de acuerdo a la estimación del Presidente realmente existe un problema, entonces se le llama a hablar durante tres minutos. La A.G. decide con respecto al problema identificado.

13. Los primeros ministros, presidentes de parlamentos, ministros, líderes de iglesias cristianas autocéfalas de países miembros de la A.I.O.E. podrán ser invitados y disertar en la A.G. mediante notificación de la Secretaría o del Presidente. Por sugerencia del Presidente de la A.G. y la aprobación de la Secretaría, las personas que no son miembros de la Asamblea podrán ser invitados para hablar en la Asamblea General sobre un tema acordado previamente por la Secretaría o para observar los trabajos de la A.G. sin derecho a la palabra a menos que se lleve a cabo a puerta cerrada.

14. Las organizaciones internacionales u organizaciones no gubernamentales, es decir, el Parlamento Europeo, la Asamblea Parlamentaria del Consejo de Europa, la Asamblea Parlamentaria de la UEO, la Asamblea Parlamentaria del PABSEC, la Asamblea del Atlántico Norte, la Asamblea Parlamentaria del Consejo de Seguridad y Cooperación de Europa y otros, podrán participar en la A.G. en calidad de observadores, previa notificación dirigida a ellos por el Presidente y la aprobación de la Secretaría.

EL PRESIDENTE DE LA ASAMBLEA GENERAL

1. Las principales responsabilidades del Presidente de la Asamblea General son:
 - Convocar la A.G. una vez al año durante el mes de junio en un lugar ya decidido por la Asamblea General.
 - Convocar a la A.G. extraordinariamente cuando y de la forma que estipulan las normas actuales.
 - Para que la A.G. se reúna se envían invitaciones a los parlamentos relacionados de los estados miembros de la Asamblea. - Presidir la Asamblea General.
 - Contribuir a la aplicación de las decisiones de la Asamblea General.
 - Contribuir a la distribución de los principios de la Asamblea y las decisiones de sus organismos.
 - Dar seguimiento en cooperación con la Secretaría General a la actividad de organismos internacionales, europeos y otros, de la Unión Europea y de los actores que tienen objetivos similares a los de la A.I.O.E., para cooperar con ellos y proyectar las opiniones de la Asamblea.

2. El Presidente de la A.G. es convocado por la Secretaría General para asistir obligatoriamente a las reuniones de la Secretaría. La invitación dirigida a él incluye los puntos de la agenda, y además de esto, se le envía la carpeta que también es enviada a todos los miembros de la Secretaría. Durante las reuniones él posee el derecho de voz, lo cual se le concede inmediatamente cuando lo solicita.

3. En caso de ausencia del Presidente, la A.G. elige a un Presidente provisional para las necesidades de la sesión en particular y para el tiempo que el Presidente esté ausente.

LA SECRETARÍA

1. La composición y el modo de formación de la Secretaría se estipulan en el artículo 5 párr. 2 del Acta Fundacional en su versión modificada en la A.G. de Sofía en junio de 1996.

2. La Secretaría de la A.I.O.E., en lo concerniente a lo estipulado en el Acta Fundacional de la Asamblea, en el artículo 5 párr. 2 sub-párr. b, tiene su sede en Atenas.

3. Las candidaturas para el cargo de miembros de la Secretaría son enviadas por el director de cada delegación parlamentaria, en la que también se incluyen los nombres de los candidatos, que deben participar en la misión parlamentaria específica de su país participante en la Asamblea General.

4. Si, durante el mandato de la Secretaría, uno de sus miembros pierde su identidad parlamentaria o senatorial, entonces el Presidente del parlamento nacional nombra a otro en su lugar por medio de una carta a la Secretaría General y ejerce sus funciones por el término restante del miembro del estado al que ha sustituido.

5. La Secretaría constituye el órgano ejecutivo de las decisiones de la Asamblea General y la expresión oficial exterior de la A.I.O.E., mientras que entre la celebración de dos Asambleas Generales es el órgano supremo de las decisiones políticas, las cuales siempre deben ser coherente con la fundación declarada de la Asamblea y los artículos de los principios de la asociación.

6. Las principales funciones de la Secretaría son:

- Implementar y ejecutar las decisiones de la Asamblea General.
- Planificar, decidir en consecuencia y promover iniciativas y acciones, de tal manera que sirvan a los principios de la Asamblea, a las decisiones de la Asamblea General y presenten los objetivos de la Asamblea conocidos en todo el mundo.
- Planificar la agenda, el calendario y en general todo lo que tiene que ver con A.G.
- Elaborar el plan de presupuesto de cada año y el informe anual del anterior y presentarlos a la Asamblea General a través del tesorero para que sean aprobados.
- Gestionar las finanzas de la Asamblea.
- Cuidar la recaudación de las contribuciones voluntarias de los estados miembros de la Asamblea y el aumento de sus ingresos a través de ayudas financieras procedentes de diversas fuentes, pero que no deberían obligar a la Asamblea en forma alguna y alterar su naturaleza.

- Coordinar las actividades de las comisiones, informar a la Asamblea sobre ello y tomar las iniciativas necesarias para la formación de nuevas comisiones.
- Formar grupos de trabajo de los miembros de la Asamblea y hasta especialistas que faciliten su labor.
- Dar seguimiento, junto con el Presidente de la Asamblea General, a la acción de las organizaciones internacionales, de los foros europeos que tienen objetivos similares y de la Unión Europea, cooperar con ellos y proyectar las posiciones de la Asamblea. Además de estos objetivos principales, lleva a cabo todo lo que le asigne la Asamblea General, o que decide personalmente dentro el marco de las decisiones de la A.G.

7. La Secretaría está convocada a reunirse por la Secretaría General. Según el artículo 6, párr. 2, subpárrafo. e del Acta Fundacional de la Asamblea, el cargo de la Secretaría General es ocupado por el delegado permanente de Grecia ante la Secretaría. El día en que la nueva Secretaría es elegida por la Asamblea General, el director de la misión parlamentaria Helénica ante la A.G. anuncia el nombre del delegado permanente griego, que también será el nuevo Secretario General de la Secretaría de la Asamblea, y su sustituto, quien también debe ser miembro de la misión parlamentaria Helénica ante la A.G. específica.

EL SECRETARIO GENERAL

8. El Secretario General es el director de la Secretaría.

9. Las funciones de la Secretaría General son, entre otras:

- Representar a la Asamblea ante cualquier autoridad política, religiosa, judicial o de otro tipo.
- Convocar a una reunión de la Secretaría.
- Presidir las reuniones de la Secretaría.
- Recomendar asuntos a la Secretaría.
- Nombrar a los ponentes de temas en las reuniones de la Secretaría.
- Invitar a personalidades a visitar la sede de la Secretaría y dar seguimiento a sus sesiones.
- Atender y coordinar la acción de cualquier organismo de la A.G., así como las comisiones de trabajo en cooperación con el Presidente de la Asamblea General para la proyección de las posturas de la Asamblea ante cada organización internacional y europea y los medios de comunicación.
- Promover la cooperación entre las comisiones de religión de los parlamentos europeos y atender todo lo que contribuya a la promoción de las posturas declaradas de la Asamblea.

10. El Secretario General Adjunto sustituye el Secretario General durante su ausencia, y por otra parte es invitado y asiste a las sesiones de la Secretaría con derecho a voz, pero no a voto.

11. La Secretaría tiene su sede en oficinas asignadas para ella por el Parlamento griego.

12. El Secretario General envía invitaciones a los miembros de la Secretaría y al Presidente de la Asamblea General para asistir a las tres sesiones anuales permanentes de la Secretaría, pero también a cualquiera extraordinaria, al menos 20 días antes de la sesión, incluyendo la agenda y los ponentes de los temas, mientras se hace un esfuerzo adicional para que los informes sean enviados 5 días antes de la sesión.

13. La mayoría de los miembros de la Secretaría tiene el derecho de solicitarle al Secretario General de la Secretaría a que convoque por medio de una carta totalmente justificada, ya que él está obligado a convocar a la Secretaría Internacional para reunirse dentro de un mes.

14. En las sesiones de la Secretaría el derecho a voz y a voto se limita exclusivamente a los miembros de la Secretaría. Todas las personas invitadas por el Secretario General sólo tienen derecho a voz. Las sesiones de la Secretaría General no están abiertas al público.

15. Durante las asambleas de la Secretaría y sobre la responsabilidad del Secretario General, agentes oficiales se apartan breves minutos. Antes de la clausura de las sesiones de las decisiones tomadas son leídas y posteriormente se escriben en el idioma griego y ruso en el libro de las decisiones y firmadas por los miembros de la Secretaría, en la sesión siguiente.

LAS COMISIONES

1. Las siguientes comisiones permanentes han sido establecidas por decisión de la Asamblea General:

- a) La Comisión de Finanzas
- b) La Comisión de las normas de la función
- c) La Comisión de los Derechos Humanos
- d) La Comisión de Asuntos Sociales
- e) La Comisión de Educación
- f) La Comisión de Cultura

La tarea de las comisiones es la de dar recomendaciones a la Asamblea General y la Secretaría.

Los asuntos a ser procesados y discutidos en las comisiones pueden ser asignados por la A.G. a la Secretaría en el marco de las decisiones de la Asamblea General o hasta la Comisión misma podrá decidir siguiendo la recomendación de su presidente, siempre con la aprobación de la Secretaría.

2. El número de las comisiones puede aumentar únicamente por decisión de la Asamblea General.

3. La cantidad de miembros del comité es determinada por la A.G. mientras que sus dos miembros y el presidente son elegidos por ella misma.

4. Los miembros de una comisión no podrán originarse del mismo estado, a menos que se haya agotado el número de miembros de todas las delegaciones estatales.

5. La comisión elige a su ponente para cada tema específico a ser procesada, por medio de una elección abierta entre sus miembros. El ponente tiene la responsabilidad de la preparación del informe, e incluso introduce la sugerencia recomendación de la comisión a la Asamblea General.

6. Las comisiones se reúnen después de la propuesta de su presidente y de la aprobación de la Secretaría, la cual determina el lugar y la hora de la sesión, así mismo, la forma en que los gastos que se producen se deben cumplir. Dos o más comisiones pueden tener sesiones comunes sobre temas de interés común.

7. Las comisiones, de acuerdo con la Secretaría, podrán ceder el estudio de cuestiones específicas a comisiones especiales o personas específicas.

8. Las decisiones de las comisiones se toman por una mayoría relativa de los presentes.

9. Las decisiones de las comisiones se presentan a la Secretaría, que a su vez las somete a votación en la Asamblea General, ya sea complementadas o no con una recomendación positiva o negativa de la propia Secretaría. Si la Secretaría establece que no hay razón para presentar a la Asamblea General la recomendación de una comisión entonces no puede hacerlo. Los miembros de una comisión cuya cuestión, por sugerencia de la Secretaría, no fue sometida a votación de la A.G. podrá solicitar de nuevo que la discusión del tema en cuestión en la Secretaría del informe específico para que sea presentado a la A.G. Si la Secretaría decide negativamente otra vez, entonces la comisión podrá, en su decisión, pedirle a la Mesa directiva de la A.G. dejar que la A.G. decida por sí misma si tomará en consideración el informe de la comisión.

10. Las reuniones de las comisiones no están abiertos al público.

GESTIÓN FINANCIERA

1. Los recursos fijos y constantes de la Asamblea son las contribuciones voluntarias de los estados miembros, las cuales depositadas en la tesorería de la Asamblea, en una cuenta bancaria abierta a tal efecto en un banco de Atenas central que la Secretaría deberá elegir, en nombre del Secretario General y del Tesorero de la Secretaría.

Además, los recursos financieros de la asamblea se complementan con contribuciones y donaciones de los miembros de la Asamblea, sus seguidores y patrocinadores y otras contribuciones que no estén prohibidos por la ley helénica. Los activos de la A.I.O.E. se componen de los recursos antes mencionados, que son aceptados por decisión de la Secretaría.

En la A.G. inicial de aprobación de la presente regulación de la función, se toma una decisión, siguiendo la recomendación de la Secretaría como resultado de la opinión de la comisión de finanzas, de la cantidad base de la contribución de cada estado miembro de la Asamblea, que es la misma para todos los estados miembros.

Tras la conclusión de la A.G., se envía una carta al presidente de cada parlamento cuyo estado participa en la Asamblea y se le anunció la decisión y el modo en el que su parlamento puede pagar su contribución anual. Si el estado miembro no está en condiciones de pagar la cantidad específica, la Secretaría podrá adaptarlo a las posibilidades del estado miembro.

Siguiendo la sugerencia de la Secretaría a la Asamblea General, la contribución anual puede aumentar por la aprobación de la delegación, de los estados miembros y de la A.I.O.E.

Tras una solicitud relevante a este caso, presentada a la Secretaría General por un estado miembro de la A.I.O.E. a tiempo y antes de la realización de los gastos y después de su aprobación, se considera que han sido cubiertos parcialmente la contribución anual, gastos a los que fue sometido, para la celebración de la Sesión Plenaria de la Asamblea o Reunión de la Secretaría General en su país.

2. El Estado griego, a través de su Parlamento Nacional, se ocupa de la ayuda de la función de la Secretaría, que tiene su sede en Atenas. Se reembolsan los alquileres de las oficinas y, de acuerdo con la Secretaría, se reembolsa adicionalmente una cantidad adicional para cubrir parcialmente los gastos de funcionamiento de la Secretaría.

3. La comisión financiera recomienda y la Secretaría Internacional decide la forma de gestión de la contabilidad del dinero. Sin embargo, la gestión se rige por los siguientes principios:

Funciona dentro del sistema de principios y objetivos de la A.G. y la aprobación por el presupuesto de la A.G.

Ningún gasto es ejecutado ni reconocido sin la aprobación previa de la Secretaría, la cual le informa debidamente a la comisión de finanzas.

Nadie tiene derecho a proceder con una actividad financiera o de otro tipo en nombre de la Asamblea o de la Secretaría, independientemente de la fuente de donde se origine el dinero, sin la decisión previa de la Secretaría.

Los documentos son firmados por el tesorero de la Secretaría.

4. La Secretaría, previa consulta a la comisión de finanzas, designa a uno de sus miembros o de los miembros de la comisión de finanzas para ser el tesorero de la Asamblea.

Éste será responsable de dar cuenta de la buena gestión de los fondos

de la Secretaría, siguiendo la recomendación de la comisión de finanzas de la forma de gestión de la cuenta del dinero del Tesoro de la Asamblea. El tesorero, sin la decisión pertinente de la Secretaría, está facultado para hacer un gasto hasta una cantidad determinada por la decisión de la Secretaría.

Para aquellos gastos que excedan la cantidad aprobada, siempre se requerirá la decisión de la Secretaría.

Si el tesorero está ausente, el Secretario General, actuando como tesorero, tendrá todas las facultades que posee el tesorero, incluyendo la de firmar documentos financieros.

5. Los deberes del tesorero son, entre otros:

- Ser responsable de la dirección financiera de la Asamblea.
- Presentar a la Secretaría, en colaboración con la comisión de finanzas, el plan presupuestario para la sesión del mes de abril.
- Presentar a la Secretaría en la sesión de septiembre el presupuesto aprobado por la Asamblea General.
- Presentar a la Secretaría en la sesión de junio antes de la A.G. sus cuentas auditadas del año anterior y el informe financiero anual.
- Participar en la comisión de finanzas, cuyo objetivo es asegurar y aumentar los ingresos de la Asamblea.

6. Los ingresos de la Asamblea no podrán, bajo ningún concepto, ser redistribuidos entre sus miembros.

IDIOMAS DE LA ASAMBLEA

Los idiomas oficiales de la Asamblea son: griego, ruso, inglés y francés. En las Asambleas Generales, la Secretaría se ocupará de la traducción simultánea en todos estos idiomas. En las sesiones de la Secretaría y la comisión se ocupan de las necesidades de traducción a ser cubiertas.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

La Asamblea General, adoptando el presente reglamento, siguiendo la sugerencia de la Secretaría, podrá aplazar los efectos de artículos del presente reglamento, y la Secretaría puede actuar del mismo modo con respecto a artículos de este reglamento pertinente a ello. El presente Reglamento entrará en vigor tras su aprobación por la Asamblea y su traducción a los idiomas oficiales de la Asamblea.

بيان

أعضاء المؤتمر المنعقد في خالكيدكي في يونيو من عام 1993 ، بناء على مبادرة من البرلمان اليوناني وكان موضوعه :
«الأرثوذكسية في الواقع الأوروبي الجديد»

بيان أعضاء المؤتمر

نحن المشاركون في المؤتمر الذي عُقد بناء على دعوة البرلمان اليوناني في خالكيديكي ، في الفترة من ٣ يونيو حتى 30 يوليو 1994 ، وموضوعه : << الأرثوذكسية في الواقع الأوروبي الجديد >> ، قمنا بتبادل الآراء حول الموضوعات الأساسية ، التي تتعلق بالأهمية الثقافية ، الإجتماعية ، التاريخية والفكرية لوضع ودور الشعوب الأرثوذكسية في الواقع الأوروبي الجديد ، حيث أنهم يشكلون ما يقرب من نصف تعداد أوروبا . يعبر المؤتمر عن رضاه بسقوط الأنظمة الإلحادية ، التي تتعارض مع الطبيعة البشرية .

إن التغييرات المذكورة أعلاه ، بالإضافة إلى التغييرات التي تحدث في أوروبا الغربية ، بما فيها معاهدة ماستريخت ، يجب أن يتم فهمها والتعبير عنها بمصطلحات سياسية وثقافية جديدة وموحدة . من خلال تحليل هذا الواقع الجديد ، يجب بحث إمكانية وقدرة السوق الأوروبية المشتركة على استثمار الأرثوذكسية كتعبير ثقافي آخر . كذلك ، فإن الإطار المؤسسي ، الذي يستند عليه وجود السوق الأوروبية المشتركة ، يترك هوامش واسعة لوجود أوجه تعبير ثقافية ذات طابع تاريخي ، ديني ولاهوتي متنوع . يدعو المؤتمر اليونان ، بوصفها الدولة الأرثوذكسية الوحيدة ، العضو في السوق الأوروبية المشتركة ، أن تقوم بتوفير جميع الشروط لإعتراف السوق الأوروبية المشتركة ، بالدور التقدمي للتراث الأرثوذكسي في تشكيل الحضارة الأوروبية .

يدعو المؤتمر روسيا الاتحادية ، بوصفها الدولة الأرثوذكسية الوحيدة العضو في مجلس الأمن بمنظمة الأمم المتحدة ، أن تدافع في مجلس الأمن عن المصالح المشتركة للشعوب الأرثوذكسية ، ألا تسمح بأى تمييز ضدهم . يدعو المؤتمر ، كذلك ، جميع البلدان - الأعضاء في المؤتمر أن تقف ضد التضييق عند الإشارة إلى دور الشعوب الأرثوذكسية في مناطق النزاعات . يشجع المؤتمر المساهمة الجماعية للشعوب الأرثوذكسية في تخطيط التطورات المستقبلية في منطقة البلقان وفي أوروبا . بالإضافة إلى ذلك ، يجب أن يقوم بتقييم دور الأرثوذكسية في الواقع الأوروبي المعاصر ، متجاوزاً أى خلافات عقائدية أو عرقية ومستخدماً كل العناصر المشتركة في التراث الفكري ، التي تشكل الهوية المتواصلة على مر الزمن وهمومها المعاصرة .

يدعو المؤتمر الشعوب الأرثوذكسية لإستثمار قدرة الأرثوذكسية على تجاوز أى نزاعات للتعصب القومي ومن خلال وحدتها ومكوناتها أن تبرز هويتها الخاصة ، من البلقان وأوروبا الشرقية ، في تعددية المنزل الأوروبي المشترك وأن تبحث عن وسائل تستطيع بها أن تساهم في بناء وترسيخ السلام والعدالة في أوروبا الجديدة . يشعر أيضاً بواجب تعزيز سبل التعاون بين الفعاليات السياسية والدينية ووسائل الحماية الفعالة ، حيث يكون ذلك ضرورياً للأقليات الدينية ، سواء كانت تنتمي لبلدان أرثوذكسية تقليدية أو في مكان أخ .

يعتبر المؤتمر أن محاولات تغيير الخريطة الدينية والثقافية لأوروبا ، من خلال الإستقطاب وتشجيع المنافسات الدينية ، تعد غير مقبولة . يقترح المؤتمر ، على أساس التراث الأرثوذكسي الذي يتعلق بالقيمة الرائعة

لشخص الإنسان ، توسيع مساهمة الأرثوذكسية في بحث الحلول للمشاكل التي تشغل المواطن الأوروبي المعاصر (مشاكل بيئية ، إجتماعية ، نفسية ، أمراض ، أمور خاصة ، العنصرية وغيرها)
وقد أكد المؤتمر كذلك على القدرة التي تملكها الأرثوذكسية ، التي تعد قوة الربط الرئيسية في شرق أوروبا ، في القيام بدور الجسر بين أوروبا وبقية الحضارات ، خاصة في آسيا ، مما يساهم في توطيد السلام . يعرب المؤتمر عن تضامنه مع الشعوب الأرثوذكسية وبقية الشعوب المسيحية التي تعيش الإضطهاد والمعاناة .
بحث المؤتمر ضرورة التواصل بين المجتمع السياسي ، الحكومات ، البرلمانات ، الكنائس ، المؤسسات الفكرية والشخصيات من البلدان ، حيث تعيش جماعات أرثوذكسية ، بالإضافة إلى أشكال تعاون منظمة للشعوب الأرثوذكسية .
يعبر المشاركون في هذه المنتدى البرلماني عن رغبتهم في عقد اللقاء في شهر سبتمبر باثينا ، تحت رعاية البرلمان اليوناني ، لتنظيم جمعية تأسيسية وتأسيس لجنة برلمانية .
ختاماً ، ينهي المشاركون في المؤتمر على جهد البرلمان اليوناني واللجنة البرلمانية للشئون الدينية والأرثوذكسية لتنظيم وعقد المؤتمر .

النظام التأسيسي

الذي أقره أعضاء الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية في الجمعية العمومية الأولى المنعقدة في أثينا في نوفمبر 1994.

النظام التأسيسي

للجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية

مادة ١

يقرر البرلمانون الأرثوذكس ، ممثلو الدول الأوروبية إنشاء « الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية » .

مادة ٢

أ . تتكون الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية من هيئات برلمانية ، يكون ضمن أعضائها برلمانيين أرثوذكس .
ب . تتقرر مشاركة البرلمانيين الأرثوذكس في الجمعية البرلمانية وفقاً لنظام كل برلمان ، سواء من هيئته البرلمانية أو من رئاسة البرلمان . في حالة عدم تعيين برلمانيين ممثلين عن برلمانهم ، بإمكان مجموعة البرلمانيين الأرثوذكس من هذا البلد ، أن تقوم بتعيين وإرسال ممثلها .
ج . في البلدان التي توجد بها كنيسة أرثوذكسية محلية منظمة ومستقلة إدارياً ، ولا يوجد عضو برلمان أرثوذكسي في برلمانها ، من الممكن طلب إرسال مراقبين من برلمانات هذه البلدان .
د . من الممكن أن يصل تمثيل كل برلمان إلى عدد خمسة أعضاء . أينما يوجد هيئتان للتمثيل النبائي ، يتحدد التمثيل وفقاً لأحكام الفقرة (ب) من المادة الحالية ، ووفقاً للأحكام الدستورية السارية لهذا البلد .

مادة ٣

تم الإعلان عن أغراض الجمعية البرلمانية في مؤتمر خالكيدكي بتاريخ ٣ يوليو ١٩٩١ ، الذي نظمته البرلمان اليوناني ، والتي تتحدد فيما يلي :
أ . تسجيل وتقييم التغييرات الجارية في أوروبا .
ب . إبراز دور الأرثوذكسية ، في إطار الاتحاد الأوروبي ، كسياسة هامة وضرورية ، كتعبير ثقافي وفكري لتشكيل الواقع الأوروبي الجديد .
ج . مساهمة روح المسكونية والوحدة التي تنسم بها الأرثوذكسية ، سواء لتجاوز خلافات تتعلق بالتطرف القومي ، التطرف العقائدي والديني ، أو للعثور على وسائل حماية فعالة للأقليات القومية والدينية .
د . التعاون مع المنظمات الدولية ، سواء من أجل إحترام الخارطة الثقافية والدينية لأوروبا وللحماية من أي محاولة إستقطاب ، أو لتجنب ظواهر تنافس ديني أو أنشطة إهانة الأخلاقيات الإجتماعية و السياسية ، التي تخلق الكراهية الدينية والتعصب القومي العرقي في أوروبا .
هـ . دعم دور الحضارة الأرثوذكسية كقوة توحيد في أوروبا الشرقية وكجسر لأوروبا وعلاقتها مع الحضارات الأخرى .
و . الدفاع عن حقوق الإنسان والحرية الدينية ، سواء للمسيحيين ، أو لمؤمني الديانات الأخرى في البلدان الأوروبية وفي جميع أنحاء العالم ، بواسطة المداخلات لدى المنظمات الدولية والسلطات المحلية للدولة .
ز . أفضل استخدام لدور اليونان وروسيا ، في الإتحاد الأوروبي ومجلس الأمن بمنظمة الأمم المتحدة ، على التوالي ، لإبراز وتأكيد الدور التوحيدي

الهام للأرثوذكسية
ح. تشجيع الاتصالات بين الشخصيات أو المؤسسات البرلمانية ، السياسية ، الكنسية ، الأكاديمية والفكرية ، سواء لتنمية التراث الثقافي الأرثوذكسي ، أو لإسهامه في الحوار العالمي المعاصر حول حقوق الإنسان والتعايش السلمي بين الشعوب
ط. أفضل تفعيل للأرثوذكسية للدفع بحلول في مشاكل حاسمة للمجتمع الأوروبي المحلى و موضوعات البيئة .

مادة ٤

تخدم الجمعية البرلمانية أغراضها الموضوعية بواسطة :
أ. المداخلات لدى المنظمات الدولية والرأى العام الدولى .
ب. قرارات وإتصالات لدى الحكومات ، الكنائس ، المنظمات ، والمؤسسات المعنية أو ذات العلاقة.
ج. إعلان مبادئ .
د. إرسال وفود من ممثليها إلى مراكز حاسمة فى إتخاذ القرارات أو التأثير فى إتخاذ القرارات .
هـ . تنظيم مؤتمرات برلمانية .
و. النشر ، البرامج الإذاعية والتليفزيونية
ز. إقامة روابط مع هيئات أو تجمعات محلية أو دولية ذات علاقة .

مادة ٥

1. أ. تعد هيئة الوفود البرلمانية أعلى جهاز فى الجمعية البرلمانية التى تشارك فيها.
ب. تتعقد الجمعية العمومية مرة واحدة سنوياً ، فى شهر يونيو ، فى دولة تتقرر من الجمعية العمومية فى إجتماعها الأخير . يدير الرئيس أعمال الجمعية البرلمانية ، حيث يتم إنتخابه من هيئة الجمعية . يقوم رئيس الجمعية البرلمانية بتوجيه دعوة ذات علاقة إلى جميع الأعضاء ، تتضمن جدول الأعمال والموضوعات التى سوف تتم مناقشتها ، وفقاً لصياغة الأمانة العامة .
ج. يحق لكل وفد برلمانى صوتاً واحداً . يكتمل النصاب القانونى عندما يشارك فى الإجتماعات ٣/٥ البلدان التى تشارك فى الجمعية . يتم إتخاذ القرارات بالأغلبية المطلقة للأعضاء الحاضرين . يتطلب تعديل النظام الأساسى أغلبية ٢/٣ من الأعضاء .
د. تتعقد الهيئة فى إجتماع غير عادى بناء على دعوة رئيسها ، وفقاً لمقترح الأمانة العامة ، خلال شهرين من تاريخ تقديم التوصية . يجب أن يتضمن المقترح الأسباب المحددة لعقد الإجتماع غير العادى .
٢. أ. يتم إنشاء أمانة عامة للإعداد للموضوعات وتنفيذ قرارات الجمعية . تتكون الأمانة العامة من ٧ أعضاء ، يتم إنتخابهم من الجمعية .
ب. تكون أئينا مقراً للأمانة العامة . تتعقد الأمانة العامة ثلاث مرات فى العام ، وتتعدد بصورة طارئة عندما يقرر الأمين العام ضرورة ذلك .
ج . تصل مدة خدمة أعضاء الأمانة العامة ، مثلما يسرى على

- رئيس الجمعية ، إلى عامين .
د. تكون روسيا واليونان عضوان دائمان بالأمانة العامة .
هـ . يدير الأمين العام أعمال الأمانة العامة ، وهو عضو في تشكيلها المكون من سبعة أعضاء . يتم تعيين ممثل اليونان أميناً عاماً ويقوم بتنظيم طريقة عمل الأمانة العامة
و . يتولى البرلمان اليوناني ، بواسطة لجنته البرلمانية لشئون الأديان والأرثوذكسية ، الإلتزام بضرورة دعم عمل الأمانة العامة .

مادة ٦

هذا النظام التأسيسي ، الذي تم إقراره بتاريخ ٥ نوفمبر 1994 ، من المشاركين في الإجماع التأسيسي للجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية بأثينا ، تمت صياغته باليونانية ، الروسية ، الإنجليزية والفرنسية ، حيث تعد كل نسخة منها نصاً رسمياً تم التوقيع عليه من الوفود .

تعتمد صياغة المادة ٥ ، فقرة ١ ، جزء ب ، العبارة الثانية والمادة الخامسة ، فقرة ٢ ، جزء ج ، على التعديل الذي تم إقراره في الجمعية العمومية ، التي إنعقدت في صوفيا عام 1996 .

لائحة العمل

تم إقرارها في إجتماع الجمعية العمومية السنوية للجمعية
البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية المنعقد في وارسو ، في شهر يونيو من
عام 1998

لائحة العمل

التشكيل - المشاركة

1. وفقاً للنظام التأسيسي للجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، الذي تم إقراره في الجمعية العمومية التأسيسية المنعقدة بأثينا في عام 1993 ، المعدل من الجمعية العمومية المنعقدة في صوفيا في عام 1996 ، فإن أعضاء الجمعية هي الدول المذكورة أدناه ، والتي تشارك بوفود برلمانية : ألبانيا ، أرمينيا ، بلغاريا ، جورجيا ، يوغوسلافيا الجديدة ، اليونان ، إستونيا ، كازاخستان ، قبرص ، لاتفيا ، روسيا البيضاء ، ليتوانيا ، مولدافيا ، أوكرانيا ، بولندا ، رومانيا ، روسيا ، سلوفاكيا ، جمهورية التشيك ، فنلندا ، أى ٠٢ دولة .

2. مراقبون ، بالمفهوم المنصوص عليه في المادة ٢ ، فقرة ج من النظام التأسيسي أو لأي سبب أخر تقرره الجمعية العمومية ، من الممكن أن تكون وفود برلمانية من دول أوروبية أخرى أو من دول أخرى بقرارات أخرى ، تخضع روحياً للطيريركية المسكونية والطيريريكيات العريقة الأخرى . يحق لأعضاء الوفود البرلمانية للبلدان التي تشارك كمراقبين في الجمعية الحديث فقط ، ولا يمكن إنتخابهم في الأمانة العامة ، بينما من الممكن إنتخابهم كأعضاء في اللجان أو يشاركون في فرق العمل .

3. أسلوب التعيين وعدد أعضاء البرلمان المشاركين في كل وفد ، منصوص عليه في المادة ٢ من النظام التأسيسي .
تقرر الجمعية العمومية بناء على توصية من الأمانة العامة تطبيق الفقرة (ب) من المادة ٢ للنظام التأسيسي من الجمعية .

4. تقرر الجمعية العمومية ، بناء على توصية الأمانة العامة ، زيادة عدد أعضاء الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية والمراقبين .

5. تنتهي مدة ولاية أعضاء الوفود البرلمانية بإنهاء مدة ولايتهم في البرلمان الوطني الذي ينتمون له . وتتأكد مرة أخرى مشاركتهم في الوفد البرلماني ، بواسطة رئيس البرلمان الذي ينتمون له ، في كل جمعية عمومية سنوية . يجب أن يتمتع أعضاء وفود الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية بعضوية برلمانهم الوطني . إذا توقفت عضوية أحد أعضاء في برلمانهم الوطني ، تنتهي عضويته في وفده البرلماني ، بينما يقوم البرلمان الذي ينتمي له بتعيين عضو جديد ليحل مكانه .

6. في حالة عدم قدرة أحد الأعضاء ، لأي سبب ، أن يشارك في فعاليات الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، بإمكان رئيس البرلمان الوطني أن يعين بديلاً مؤقتاً ، للمشاركة في فعالية معينة أو لفترة معينة . في هذه الحالات ، يتمتع العضو البديل بكافة جميع حقوق العضو الذي يحل مكانه .

أجهزة الجمعية

وهي الهيئة العامة للوفود البرلمانية (الجمعية العمومية) والأمانة العامة .

الجمعية العمومية

1. إنها أعلى جهاز في الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، وفقاً للمادة ٥ ، فقرة ١ من النظام التأسيسي وتتكون من وفود جميع الدول - الأعضاء بها .

2. طريقة انعقاد الجمعية العمومية وطريقة اتخاذ القرارات أثناء جلساتها ، منصوص عليها في المادة ٥ ، فقرة ١ من النظام التأسيسي للجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية .

3. تنعقد الجمعية العمومية مرة واحدة في العام ، في شهر يونيو ، في مدينة تتقرر في الاجتماع الأخير لها . تتقرر البلدان والمدن من الجمعية العمومية ، بناء على اقتراح البلدان - الأعضاء إلى الأمانة العامة وتوصية منها إلى الجمعية العمومية . يجب أن توفر المدينة التي ستعقد بها الجمعية العمومية البنية الأساسية اللازمة، بينما فيما يتعلق بنفقات الجمعية العمومية وطريقة تغطيتها ، يتم الإتفاق عليها مع الأمانة العامة ، التي تشارك في تغطية النفقات . إذا طرأت مشاكل خلال العام ، تؤدي إلى عدم إمكانية عقد الجمعية العمومية في المدينة التي تم تقريرها ، يمكن في هذه الحالة أن تقوم الأمانة العامة ، بناء على توصية من رئيس الجمعية العمومية، باتخاذ قرار لتغيير مكان الإنعقاد وإخطار أعضاء الجمعية العمومية بهذا التغيير .

4. تنعقد الجمعية العمومية بناء على دعوة يوجهها رئيسها إلى رئيس كل برلمان وطني ، بغرض تعيين ممثل برلمانه في الجمعية العمومية . تتضمن الدعوة جدول أعمال الجمعية العمومية الذي قرره الأمانة العامة ، عدد الأعضاء الذين يتم دعوتهم من كل برلمان للجمعية العمومية ، وهو ذات العدد لجميع البرلمانات ، ولا يمكن أن يتجاوز عدد خمسة أعضاء .

5. يتمتع أعضاء البرلمانات الذين يشاركون في الجمعية العمومية بعضوية الجمعية . في إجتماعات الجمعية العمومية الطارئة ، التي تنعقد بدعوة من الرئيس ، بناء على قرار وتوصية من الأمانة العامة ، يتم توجيه الدعوات إلى أعضاء الجمعية (أشخاص طبيعيين) في ذلك العام ، بينما يتم إخطار رؤساء البرلمانات الوطنية بالدعوة .

6. تبدأ الجمعية العمومية إجتماعها وفقاً لجدول الأعمال الذي إقترحه الأمانة العامة إلى الرئيس . تتطلب إضافة موضوع جديد إلى جدول الأعمال ، تقديم اقتراح جديد إلى رئيس الجمعية العمومية ، يعرض على الجمعية العمومية للتصويت عليه وتدوينه في جدول الأعمال .

7. يحق لكل دولة - عضو في الجمعية العمومية صوتاً واحداً ، يتم التعبير عنه بواسطة ممثل الوفد البرلماني لهذه الدولة ، الذي يعبر في النهاية بصورة مسئولة عن وجهة نظر بلده في كل موضوع يتم مناقشته . كل عضو برلمان يتمتع بعضوية الجمعية العمومية يملك الحق في التعبير بحرية عن وجهات نظره ، حتى لو كانت مختلفة عن وجهات نظر رئيس الوفد البرلماني الذي ينتمي له .

8. جميع جلسات ومناقشات الجمعية العمومية مفتوحة للجمهور ، ما لم يتم النص على خلاف ذلك . الجمهور الذي تم قبوله لحضور الجلسات ، يبقى جالساً وهادئاً ، بينما يملك الرئيس سلطة طرد الأشخاص الذين يقومون بعرقلة أعمال الجمعية من القاعة .

9. يجب أن يحدد الرئيس ، منذ البداية ، الترتيب والمدة الزمنية لكلمات الأعضاء ، وفي حالة وجود إقتراح مختلف ، تقرر الجمعية العمومية ذلك . المتحدثون الذين تم تحديدهم من الأمانة العامة أو اللجان الدائمة ، لتقديم مداخلاتهم ، تكون لهم الأولوية مقارنة بالمتحدثين الآخرين . الأعضاء الذين يريدون الحديث ، يتقدمون بطلب كتابي أو شفوي إلى الرئيس . يتم إعطاء الكلمة للأمين العام فور أن يطلبها ، بعد إنتهاء كلمة المتحدث المشارك في المؤتمر . إذا كان الزمن المحدد لكلمات المشاركين في المؤتمر ، غير كافياً ، فمن أجل إستكمال مناقشة الموضوع ، في إطار إجمالي الزمن المحدد ، تستطيع الجمعية العمومية بقرار منها أن تستقطع من زمن كلمات المشاركين في المؤتمر ، بما لا يقل عن ثلاث دقائق . لا يتم مقاطعة أى متحدث من أى شخص ، بإستثناء الرئيس ، إلا بموافقة. إذا كان المتحدث خارج نطاق الموضوع ، يستطيع الرئيس إعادته إلى موضوع المناقشة ، وفي حالة إصراره يتم حرمانه من إلقاء الكلمة .

10. أعضاء المؤتمر الذين يقومون بعرقلة أعمال الجمعية العمومية ، بصورة أو بأخرى، إذا لم يلتزموا بتوجيهات الرئيس ، يستطيع الأخير أن يفرض عليهم عقوبات ، وهي لفت النظر ، الطرد من القاعة لمدة خمسة دقائق ، الطرد لنصف ساعة والطرده من بقية الجلسة المحددة للجمعية العمومية . يمكن توقيع العقوبة الأولى من رئيس الجمعية العمومية ، أما توقيع بقية العقوبات يتطلب قرار من الجمعية العمومية .

11. يتم الإحتفاظ بمحاضر إجتماعات الجمعية العمومية ، مسجلة ، ويتم تفرغها ونشرها، على مسئولية الأمانة العامة . إذا رأى رئيس الجمعية العمومية إن المتحدث يستخدم كلمات أو تعبيرات تتضمن إهانة لكرامة وشرف الأشخاص ، خاصة أعضاء الجمعية العمومية ، يحق له أن يطلب من المتحدث أن يسحبها ، وإلا يحق له أن يمنع تدوينها في المحاضر . أيضاً ، إذا إكتشف تدوين مثل هذه الكلمات أو التعبيرات في المحاضر ، يحق للرئيس أن يأمر بحذفها .

12. كل مشارك في المؤتمر ، يطلب الكلمة لموضوع شخصي أو يطرح موضوع يتعلق بالإجراءات أو النظام ، يطلب رئيس الجمعية العمومية منه

أن يشرح لمدة دقيقة ، سبب الموضوع الذي يطرحه . إذا قدر الرئيس أن هذا الموضوع قائم ، يطلب منه أن يتحدث لمدة ثلاثة دقائق . تقرر الجمعية العمومية بالنسبة للموضوع المطروح .

13. بناء على دعوة من الأمانة العامة أو رئيس الجمعية العمومية ، يجوز دعوة وإلقاء كلمة من رؤساء الوزراء ، رؤساء البرلمانات ، وزراء ، رؤساء كنائس مسيحية مستقلة، في دول أعضاء بالجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية . وبناء على اقتراح من رئيس الجمعية العمومية وموافقة الأمانة العامة ، يجوز توجيه الدعوة لغير الأعضاء في الجمعية بغرض التحدث في الجمعية العمومية ، عن موضوع تحدده لهم الأمانة العامة مسبقاً أو متابعة أعمال الجمعية العمومية دون الحق في الحديث ، إلا إذا انعقدت في جلسة مغلقة .

14. المنظمات الدولية أو المنظمات غير الحكومية ، أي البرلمان الأوروبي ، الجمعية البرلمانية لمجلس أوروبا ، الجمعية البرلمانية لإتحاد أوروبا الغربية W.E.U ، الجمعية البرلمانية لدول التعاون الإقتصادي للبحر الأسود P.A.B.S.E.C ، جمعية شمال الأطلسي لمنظمة الأمن والتعاون في أوروبا وغيرها ، بإمكانها المشاركة في الجمعية العمومية ، كمرقبين ، بناء على دعوة يوجهها لها رئيس الجمعية العمومية ، بموافقة الأمانة العامة .

رئيس الجمعية العمومية

1. تتمثل المهام الرئيسية لرئيس الجمعية العمومية فيما يلي:
 - دعوة الجمعية العمومية ، مرة واحدة سنوياً ، في شهر يونيو ، في مكان تقررره الجمعية العمومية .
 - دعوة الجمعية العمومية لعقد إجتماع طارىء ، وفقاً لما ينص عليه النظام القائم .
 - من أجل عقد الجمعية العمومية يقوم بتوجيه دعوات إلى البرلمانات المعنية للبلدان الأعضاء في الجمعية .
 - الإسهام في تنفيذ قرارات الجمعية العمومية .
 - الإسهام في نشر مبادئ الجمعية وقرارات أجهزتها .
 - أن يتابع ، بالتعاون مع الأمين العام ، نشاط المنظمات الدولية ، الأوروبية وغيرها ، بالإتحاد الأوروبي وفعاليات تعمل في موضوعات مشابهة لموضوعات الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، أن يتعاون معها ويقوم بإبراز مواقف الجمعية .

2. تتم دعوة رئيس الجمعية العمومية ، من الأمين العام ، إجبارياً ، لحضور إجتماعات الأمانة العامة . تتضمن الدعوة التي يتم توجيهها إليه جدول الأعمال ، بالإضافة إلى الملف الذي يتم إرساله إلى جميع أعضاء الأمانة العامة . يحق له التحدث في الإجتماعات ، وتعطى له الكلمة فوراً عندما يطلبها .

3. في حالة غياب الرئيس ، تنتخب الجمعية العمومية رئيساً مؤقتاً لضرورات هذا الإجتماع تحديداً وللفترة التي يتغيب فيها الرئيس .

الأمانة العامة

1. إنشاء وطريقة تشكيل الأمانة العامة ، منصوص عليها في المادة ٥ فقرة ب من النظام التأسيسي ، المعدل بناء على قرار الجمعية العمومية المنعقدة في صوفيا ، في يونيو 1996.
2. تكون أئتنا مقراً للأمانة العامة للجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، كما هو منصوص عليه في النظام التأسيسي للجمعية ، مادة ٥ فقرة ٢ ، جزء ب
3. تقدم الترشيحات لعضوية الأمانة العامة من رئيس كل وفد برلماني ، حيث تتضمن أسماء المرشحين ، الذين يجب أن يكونوا أعضاء في وفد بلادهم الذي يشارك في الجمعية العمومية.
4. في حالة ، فقد أحد الأعضاء لصفة عضو البرلمان أو مجلس الشيوخ ، أثناء فترة ولاية الأمانة العامة ، يقوم رئيس البرلمان الوطني الذي ينتمي له بتعيين عضواً آخر بناء على كتاب منه إلى الأمين العام ، حيث يقوم بمزاولة مهامه لبقية مدة العضو الذي قام باستبداله.
5. تعد الأمانة العامة الجهاز التنفيذي لقرارات الجمعية العمومية وتعتبر الأداة الرسمية للتعبير إلى الخارج عن الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، بينما تعد فيما بين إنعقاد إجتماعين للجمعية العمومية ، الجهاز الأعلى للقرارات السياسية التي يجب أن تتماشى ، بالطبع ، مع المبادئ التأسيسية والتنظيمية المعلنة للجمعية.
6. الواجبات الرئيسية للأمانة العامة هي :
 - تطبيق وتنفيذ قرارات الجمعية العمومية .
 - التخطيط وتقرير والترويج لمبادرات ونشاطات تخدم مبادئ الجمعية ، قرارات الجمعية العمومية والتعريف بأغراض الجمعية على مستوى أنحاء العالم .
 - إعداد جدول الأعمال ، البرنامج الزمني وكل ما يتعلق بالجمعية العمومية .
 - إعداد مشروع الميزانية التقديرية السنوية وميزانية السنة الماضية وتقديمها بواسطة أمين الصندوق للجمعية العمومية لإقرارها .
 - إعداد مشروع خطة النشاطات السنوية الجديدة وإعداد تقرير الأعمال عن نشاط العام الماضي وتقديمها إلى الجمعية العمومية من أجل إقرارها .
 - إدارة الأمور المالية للجمعية .
 - العمل على تحصيل المساهمات الطوعية من البلدان - الأعضاء في الجمعية وزيادة مواردها من الدعم المالي التي تتبع من مصادر مختلفة ، التي لا ينبغي ، في أي حالة ، أن تلزم الجمعية ، بأي أسلوب ، ولا تغير من طابعها .
 - تنسيق نشاط اللجان ، إبلاغ الجمعية بها ، القيام بالمبادرات الضرورية لتشكيل لجان جديدة .
 - إنشاء فرق عمل من أعضاء الجمعية أو من الخبراء الذين سوف يسهلون عملها .
 - أن تقوم ، مع رئيس الجمعية العمومية ، بمتابعة نشاط المنظمات الدولية ، الفعاليات الأوروبية ، التي تعمل في مجال مشابه لعملها ، والإتحاد الأوروبي ، التعاون معها وإبراز مواقف الجمعية . فيما عدا هذه الواجبات الرئيسية ، تتولى كافة الواجبات التي تكلفها بها قرارات الجمعية العمومية أو تقررها بذاتها في إطار قرارات الجمعية العمومية .

7. يدعو الأمين العام الأمانة العامة للإنعقاد وفقاً للمادة ٥ ، فقرة ٢ ، جزء هـ ، من النظام التأسيسي للجمعية ، يتولى الممثل الدائم لليونان في الأمانة العامة منصب الأمين العام . في يوم قيام الجمعية العمومية بانتخاب الأمانة العامة الجديدة ، يقوم رئيس الوفد البرلماني اليوناني بالجمعية العمومية ، بإعلان اسم ممثل اليونان الدائم الذي يكون الأمين العام الجديد للأمانة العامة للجمعية ونائبه ، الذي يكون هو أيضاً عضواً بالوفد البرلماني اليوناني في ذات الجمعية العمومية .

الأمين العام

8. يرأس الأمين العام الأمانة العامة .

9. يعد ما يلي ضمن واجبات الأمين العام :

- تمثيل الجمعية أمام كل سلطة دولية ، سياسية ، كنسية ، قضائية وغيرها .
- دعوة الأمانة العامة للإنعقاد .
- يترأس إجتماعات الأمانة العامة .
- تعيين مقرري الموضوعات في إجتماعات الأمانة العامة .
- دعوة شخصيات لزيارة مقر الأمانة العامة ومتابعة إجتماعاتها .
- العمل والتنسيق لنشاط جميع أجهزة الجمعية ولجان العمل .
- العمل بالتعاون مع رئيس الجمعية العمومية على إبراز مواقف الجمعية ، في كل منظمة دولية وأوروبية وفي وسائل الإعلام الجماهيرية .
- تعزيز التعاون بين لجان الأديان بالبرلمانات الأوروبية والعمل على كل ما يساهم في تعزيز المواقف المعلنة للجمعية .

10. يحل نائب الأمين العام مكان الأمين العام ، أثناء غيابه ، وتتم دعوته لحضور إجتماعات الأمانة العامة ويكون له حق التحدث دون حق التصويت .

11. يوجد مقر الأمانة في مكاتب مخصصة من البرلمان اليوناني .

12. يقوم الأمين العام بتوجيه الدعوات للإجتماعات العادية السنوية الثلاثة للأمانة العامة، وأيضاً للإجتماعات غير العادية ، إلى أعضاء الأمانة العامة ورئيس الجمعية العمومية ، قبل تاريخ الإجتماع بعشرين (20) يوماً على الأقل ، حيث تتضمن جدول الأعمال ، مقرري الموضوعات ، وتبذل الجهود لإرسال المداخلات قبل الإجتماع بفترة خمسة أيام .

13. يجوز لأغلبية أعضاء الأمانة العامة أن تطلب من الأمين العام عقد إجتماع الأمانة العامة ، بناء على رسالة مبررة . ويجب على الأمين العام ، خلال مهلة شهر أن يدعو الأمانة الدولية للإنعقاد .

14. في إجتماعات الأمانة العامة ، يكون لأعضاء الأمانة العامة ، فقط ، حق التحدث والتصويت وجميع الأشخاص الذين وجه الأمين العام الدعوة لهم ، يكون لهم حق الحديث . لا تكون إجتماعات الأمانة العامة مفتوحة للجمهور .

15. أثناء إجتماعات الأمانة العامة ، وعلى مسؤولية الأمين العام ، يتم الاحتفاظ بمحاضر الإجتماعات من أشخاص مخولين بذلك . قبل نهاية الإجتماع ، تتم تلاوة القرارات التي تم إتخاذها ، التي تتم كتابتها بعد ذلك باللغة اليونانية وباللغة الروسية في كتاب القرارات ويتم التوقيع عليها من أعضاء الأمانة العامة في الإجتماع التالي .

اللجان

1. بناء على قرار الجمعية العمومية تم تشكيل اللجان الدائمة التالية :

أ) اللجنة المالية .

ب) لجنة لوائح العمل .

ج) لجنة حقوق الإنسان .

د) لجنة الشؤون الإجتماعية .

هـ) لجنة التعليم .

و) لجنة الثقافة .

مهمة اللجان هي تقديم التوصية إلى الجمعية العمومية أو الأمانة العامة .

الموضوعات التي يتم معالجتها ومناقشتها في اللجان ، يجوز قيام الجمعية العمومية بالتكليف بها ، الأمانة العامة في إطار قرارات الجمعية العمومية ، أو تقررها اللجنة ذاتها ، بناء على توصية رئيسها ، بموافقة الأمانة العامة .

2. بالإمكان زيادة عدد اللجان بقرار من الجمعية العمومية ، فقط .

3. يتحدد عدد أعضاء اللجان من الجمعية العمومية ، ويتم إنتخاب أعضائها ورئيسها منها .

4. لا يجوز أن يشارك عضوان من ذات البلد في لجنة ما ، إذا لم يتم إستنفاد عدد أعضاء جميع وفود البلدان الاعضاء في الجمعية .

5. تنتخب اللجنة مقررها لكل موضوع يراد مناقشته ، بتصويت مفتوح بين أعضائها . يكون المقرر مسؤولاً عن إعداد المداخلة باللجنة ويقترح ، أيضاً ، للجمعية العمومية ، المقترح - التوصية الخاصة باللجنة .

6. تجتمع اللجان بناء على مقترح رئيسها ، بموافقة الأمانة العامة التي تحدد مكان وتاريخ الإجتماع ، بالإضافة إلى تحديد طريقة تغطية النفقات الناجمة عنه . يجوز أن تعقد لجننتان أو أكثر جلسات مشتركة لموضوعات ذات إهتمام مشترك .

7. يجوز للجان أن تكلف لجان خاصة أو أشخاص محددين ، بموافقة الأمانة العامة ، لدراسة موضوعات محددة.

8. يتم إتخاذ قرارات اللجان بأغلبية الحاضرين .

9. يتم تقديم قرارات اللجان إلى الأمانة العامة التي تقوم بدورها بتقديمها إلى الجمعية العمومية للتصويت عليها ، مرفقاً بها أو غير مرفق بها ، توصية إيجابية أو سلبية من الأمانة العامة ذاتها . في حالة ما إذا رأت الأمانة العامة عدم وجود سبب لتقديم توصية إحدى اللجان إلى الجمعية العمومية ، يجوز لها عدم تقديمها . أعضاء لجنة ما ، لم يتم تقديم موضوع لها إلى الجمعية العمومية ، بناء على توصية من الأمانة العامة ، يجوز لهم أن يطلبوا مناقشة التوصية المحددة من جديد في الأمانة العامة ، بغرض تقديمها إلى الجمعية العمومية . إذا إتخذت الأمانة العامة قراراً سلبياً من جديد ، يجوز للجنة بقرار منها ، أن تطلب من رئاسة الجمعية العمومية أن تقرر الجمعية العمومية ذاتها ، في طرح توصية للجنة بها . يقوم الرئيس بتحويل الطلب إلى الجمعية العمومية التي تقرر في نهاية الأمر .

10. لا تكون إجتماعات اللجان مفتوحة أمام الجمهور .

الإدارة المالية

1. تعد المساهمات الطوعية للبلدان الأعضاء الموارد الدائمة والثابتة للجمعية ، يتم إيداعها في صندوق الجمعية ، في دفتر توفير يتم فتحه لهذا الغرض في أحد المصارف الكبيرة بأثينا ، الذي يكون من إختيار الأمانة العامة ، باسم الأمين العام وأمين صندوق الأمانة العامة . بالإضافة إلى ذلك ، تستكمل موارد الجمعية المالية من مساهمات وهبات أعضاء الجمعية ، أرباحها وورعاتها ومساهمات أخرى غير محظورة من التشريع اليوناني . تتكون أصول الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية من الموارد المذكورة اعلاه ، التي تكون مقبولة بناء على قرار من الأمانة العامة .

في الجمعية العمومية الأولى لإقرار هذا النظام للعمل ، يتقرر ، بناء على توصية من الأمانة العامة ، التي تستند على رأى اللجنة المالية ، المبلغ - أساس المساهمة لكل دولة - عضو ، ويكون متساوياً لجميع الدول الأعضاء . بعد إنتهاء الجمعية العمومية ، يتم إرسال كتاب إلى رئيس كل برلمان ، التي تكون دولته عضواً بالجمعية ويتم إخطاره بقرار وطريقة سداد البرلمان لمساهمته السنوية . إذا لم تستطع الدولة العضو سداد هذا المبلغ ، يجوز للأمانة العامة أن تقوم بمواعمتها وفقاً لإمكانات الدولة - العضو . بناء على توصية الأمانة العامة إلى الجمعية العمومية ، يجوز زيادة المساهمة السنوية ، بموافقة وفد الدولة - العضو في الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية .

بناء على طلب ذات علاقة ، تقدمه إلى الأمانة العامة الدولة العضو في الجمعية البرلمانية الأوروبية للأرثوذكسية ، في الوقت المحدد وقبل القيام بالنفقات بعد الموافقة عليها ، تعد أنها تقوم بتغطية جزء من مساهمتها ،

تتمثل في النفقات التي تحملتها لعقد الجمعية العمومية أو الأمانة العامة في هذا البلد .

2. تهتم دولة اليونان ، بواسطة برلمانها الوطني ، على دعم عمل الأمانة العامة ، التي يقع مقرها في أثينا . تقوم بسداد إيجار المقر وبالإضافة إلى ذلك ، وبالإتفاق مع الأمانة العامة ، تتحمل مبلغاً إضافياً لتغطية جزء من مصروفات تشغيل الأمانة العامة .

3. تقترح اللجنة المالية وتقرر الأمانة الدولية طريقة الإدارة المحاسبية للأموال

تخضع الإدارة للمبادئ التالية :
تتحرك في إطار مبادئ وأهداف الجمعية والميزانية التقديرية التي أقرتها الجمعية العمومية .
لا يتم القيام أو الاعتراف بأى نفقات دون موافقة الأمانة العامة ، التي تقوم بإبلاغ اللجنة المالية بهذا الأمر .
لا يحق لأحد أن يقوم بأى نشاط مالى أو أى نشاط آخر بإسم الجمعية العمومية أو الأمانة العامة ، من أى مورد تنجم عنه هذه الأموال ، حتى لو كانت موجودة غير محاسبياً ، دون قرار مسبق من الأمانة العامة .
يقوم أمين الصندوق بالتوقيع على المستندات .

4. تقوم الأمانة العامة ، بعد التشاور مع اللجنة المالية ، بتعيين أحد أعضائها أو أحد أعضاء اللجنة المالية كأمين صندوق للجمعية .
يكون مسئولاً وخاضعاً للمساءلة عن حسن إدارة الأموال ويعمل على قيام الأمانة العامة ، بناء على توصية من اللجنة المالية ، باتخاذ قرار عن الطريقة المحاسبية لإدارة أموال صندوق الجمعية . يجوز لأمين الصندوق ، بدون قرار من الأمانة العامة ، أن يقوم بنفقات حتى قيمة المبلغ الذى حددته بقرار منها . فيما يتعلق بنفقات تفوق هذا المبلغ ، يتطلب الأمر دائماً قرار من الأمانة العامة . فى حالة غياب أمين الصندوق ، يتمتع الأمين العام ، بصفته قائماً بأعمال أمين الصندوق ، بكافة السلطات التى يملكها أمين الصندوق ، بما فيها سلطة توقيع المستندات المالية .

5. يعد ما يلي ضمن واجبات أمين الصندوق :

- مسئولية الإدارة المالية للجمعية .
- أن يقوم بالتعاون مع اللجنة المالية ، بتقديم مشروع الميزانية التقديرية ، فى إجتماع شهر أبريل ، إلى الأمانة العامة .
- أن يقدم إلى الأمانة العامة ، فى إجتماع شهر سبتمبر ، الميزانية التقديرية التى تمت الموافقة عليها من الجمعية العمومية .
- أن يقدم إلى الأمانة العامة ، فى إجتماع شهر يونيو ، قبل إنعقاد الجمعية العمومية ، حسابات السنة المنتهية التى تمت مراجعتها والميزانية المالية السنوية .
- أن يشارك فى اللجنة المالية ، التى تهدف إلى ضمان وزيادة إيرادات الجمعية .

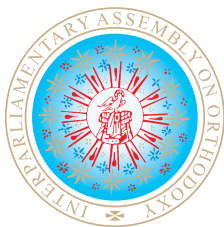
6. لا يجوز لأى سبب إعادة توزيع إيرادات الجمعية فيما بين أعضاءها .

لغات الجمعية

اللغات الرسمية للجمعية هي اليونانية ، الروسية ، الإنجليزية والفرنسية . تعمل الأمانة العامة على توفير ترجمة فورية لجميع هذه اللغات ، أثناء إجتماعات الجمعية العمومية . أثناء إجتماعات الأمانة العامة واللجان ، يتم العمل على تغطية حاجات الترجمة .

أحكام إنتقالية

يجوز للجمعية العمومية عند التصويت على هذه اللائحة ، وبناء على توصية من الأمانة العامة ، أن تقوم بتأجيل سريان بعض مواد هذه اللائحة . كما يجوز للأمانة العامة أن تفعل ذات الشيء بالنسبة لمواد تتعلق بها في هذه اللائحة . تسرى هذه اللائحة بعد إقرارها من الجمعية وترجمتها إلى اللغات الرسمية للجمعية .

22-24 Vas. Amalias St., 10557 Athens - GR
Tel. +30210 3733601 / 3733533
Fax: +30210 3733532
Website: <http://www.eiao.org>
E-mail: info@eiao.org